

ΑΛΕΚΟΣ ΚΥΡΑΡΙΝΗΣ

ALEKOS KYRARINIS

ALEKOS KYRARINIS

GEORGE N. VOGIATZOGLOU COLLECTION

GEORGE N. VOGIATZOGLOU COLLECTION

στους γονείς μου Νίκο και Στέλλα
Γιώργος Βογιατζόγλου

Πινακοθήκη Γιώργου Ν. Βογιατζόγλου «ΣΠΑΡΤΗ»

Ο συλλέκτης Γιώργος Ν. Βογιατζόγλου, ύστερα από τριάντα χρόνια συλλεκτικής δραστηριότητας, αποφάσισε να δημιουργήσει έναν χώρο πολιτισμού στη γενέτειρά του, για να προσφέρει ποικίλες πολιτιστικές δράσεις στους πολίτες της Νέας Ιωνίας. Τον χώρο ονόμασε «ΣΠΑΡΤΗ», από τον τόπο καταγωγής των γονιών του, στη Μικρά Ασία.

Η συλλογή του Γιώργου Ν. Βογιατζόγλου άρχισε να συγκροτείται από τα μέσα της δεκαετίας του '80, αποτελείται, κυρίως από έργα σύγχρονων ελλήνων καλλιτεχνών και θα παρουσιαστεί περιοδικά στην Πινακοθήκη. Το έναυσμα για τα εγκαίνια του χώρου, αποτέλεσε η συνεργασία, διάρκειας τριών ετών με τον ζωγράφο Αλέκο Κυραρίνη.

Τον Φεβρουάριο 2013, και ως ότου παρουσιαστεί ο κορμός των μόνιμων εκθεμάτων, ξεκινά ένας πρώτος κύκλος περιοδικών εκθέσεων νέων καλλιτεχνών, πλαισιωμένος με εκπαιδευτικά προγράμματα και πολιτιστικές εκδηλώσεις αφιερωμένος στους πολίτες της Νέας Ιωνίας και σε όλους τους Έλληνες.

L.K.

to my parents Nikos and Stella
George Vogiatzoglou

George N. Vogiatzoglou "SPARTA" Art Space, Nea Ionia

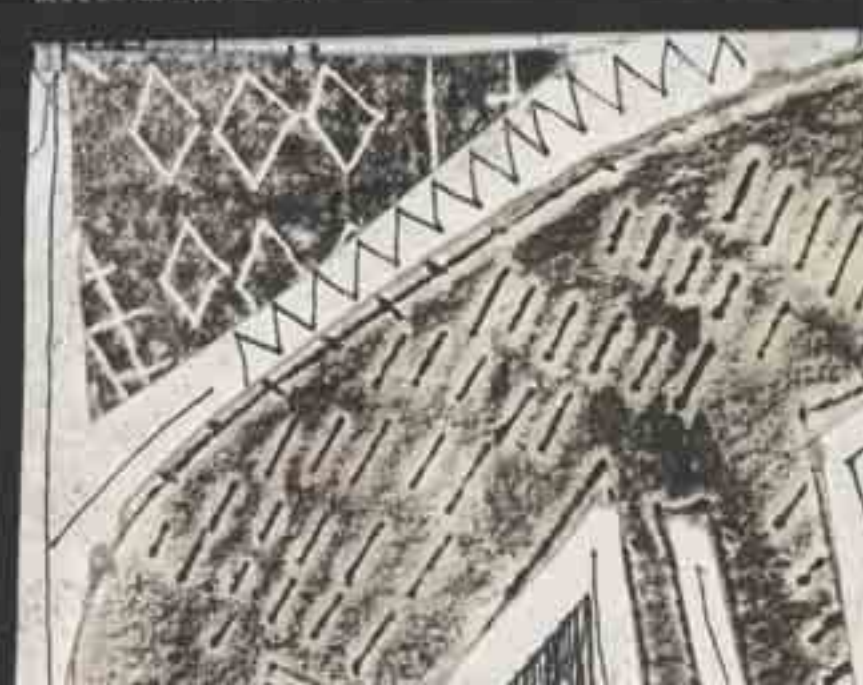
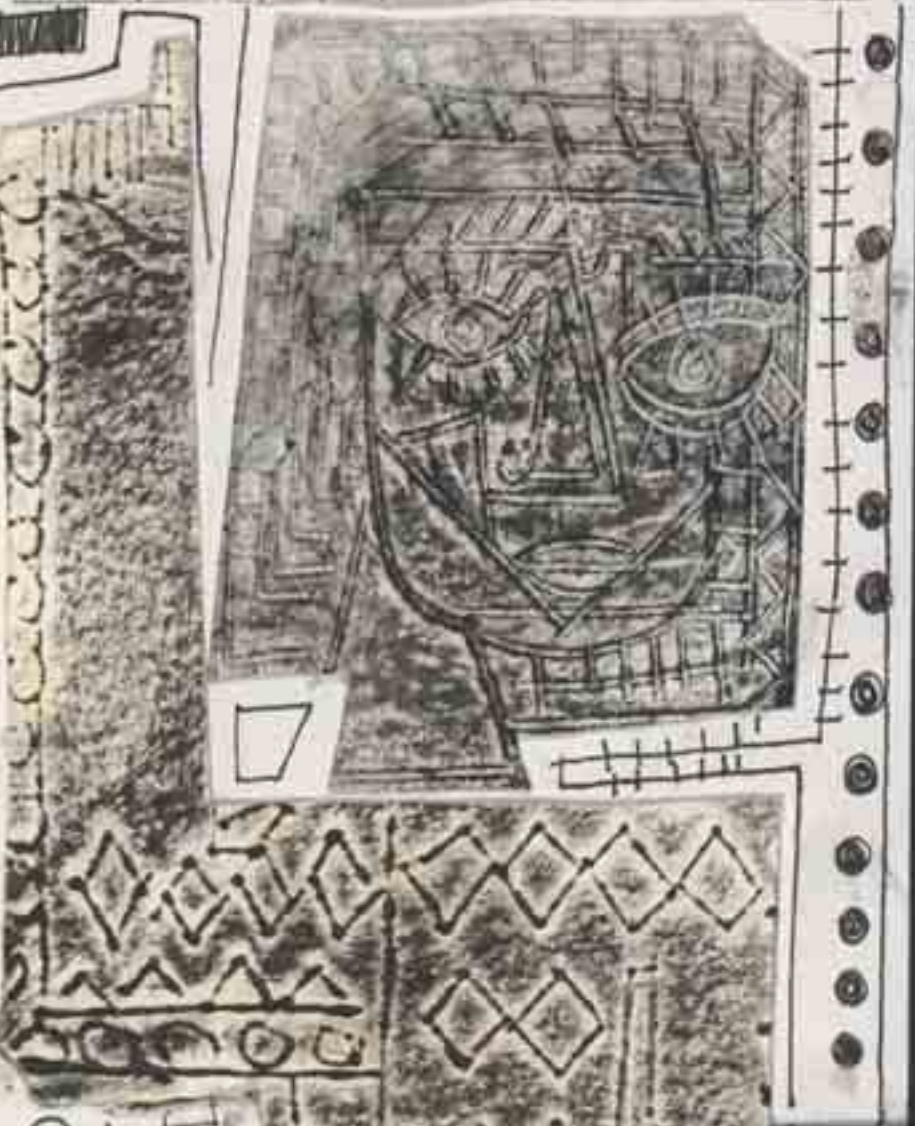
Having devoted 30 years of his life to collecting art, George N. Vogiatzoglou decided to open an exhibition space in his hometown that will host a variety of cultural events for the citizens of Nea Ionia. The space is called "SPARTA" after his parents' hometown in Asia Minor.

The collection, which was initiated by George N. Vogiatzoglou in the mid-1980s and consists mainly of works by contemporary Greek artists, will be exhibited periodically at SPARTA. The impetus for space's creation was the collector's three-year association with the painter Alekos Kyraninis.

On February 2013, until the core of the permanent collection will be presented, begins the first cycle of periodic exhibitions of young artists, with cultural events and educational programs also taking place. The project is dedicated to the citizens of Nea Ionia and to all Greeks.

L. K.

ΑΛΕΚΟΣ ΚΥΡΑΡΙΝΗΣ ALEKOS KYRARINIS

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2013 FEBRUARY

ΑΛΕΚΟΣ ΚΥΡΑΡΙΝΗΣ

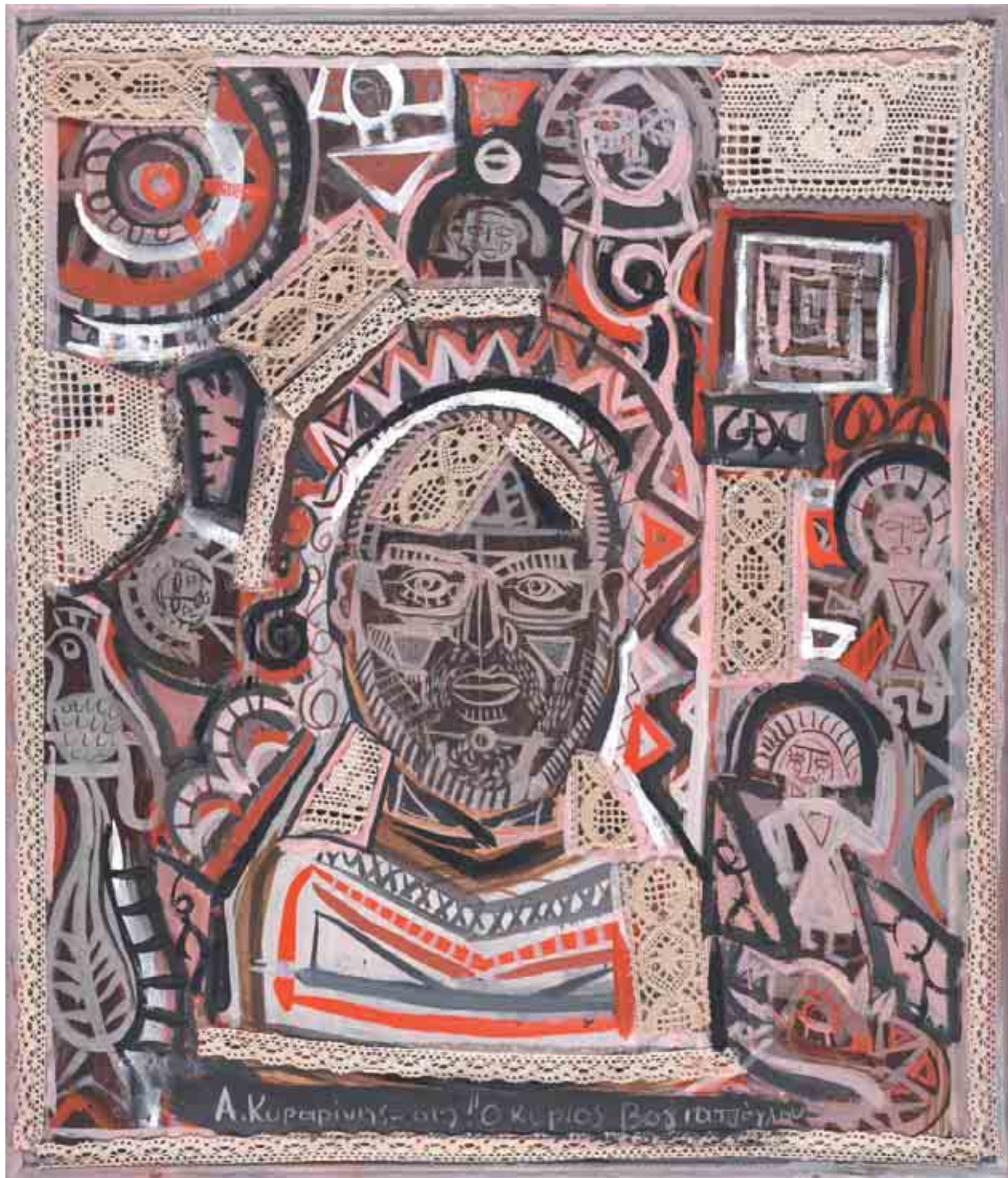

ALEKOS KYRARINIS

GEORGE N.VOGIATZOGLOU COLLECTION

πρόλογος

Γιώργος Ν. Βογιατζόγλου

η αφορμή

Έδώ και πολλά χρόνια, κάθε καλοκαίρι, επισκεπτόμαστε με τη σύζυγό μου Μαίρη την Τήνο. Τον Αύγουστο του 2002, κατά την καθιερωμένη επίσκεψή μας στο νησί, έμαθα πως πραγματοποιείται ομαδική έκθεση ζωγραφικής στο σχολείο του χωριού Υστέρνια. Το επόμενο κίόλας πρωινό αποφάσισα να πάω στο σχολείο. Κατά την άφιξή μου αντίκρισα έναν νεαρό να κάθεται στα σκαλιά της εισόδου... τον Αλέκο Κυραρίνη. Τον πλησίασα και αφού συστηθήκαμε, πήγαμε να δούμε την έκθεση. Οφείλω να σημειώσω πως, από την πρώτη στιγμή που ανταμώσαμε, η ευλικρινής ευγένεια και απλότητά του με εντυπωσίασαν.

Από τη συγκεκριμένη έκθεση απέκτησα δύο πίνακές του. Από τότε άρχισα να παρακολουθώ με μεγάλο ενδιαφέρον την εξέλιξη της δουλειάς του, σε ατομικές εκθέσεις και κυρίως στο ατελιέ του. Κάποια στιγμή για να με ευχαριστήσει, εξέφρασε την επιθυμία να φτιάξει ένα έργο μεγάλων διαστάσεων. Όταν μου είπε ότι δεν διαθέτει τον ανάλογο χώρο σκέφτηκα να του παραχωρήσω μία μεγάλη αίθουσα στη Νέα Ιωνία.

Ο χώρος αυτός μετατράπηκε όχι μόνο σε προσωπικό του εργαστήριο αλλά και σε χώρο διαμονής για να είναι απεριόριστος στο έργο του. Τον επισκεπτόμουν τακτικά κι έτσι είχα τη μοναδική ευκαιρία να βλέπω να εξελίσσεται ο πίνακας μέρα με τη μέρα. Με την ολοκλήρωσή του, είχαμε ενθουσιαστεί και οι δύο με το έργο και την όλη διαδικασία και είπαμε με τον Αλέκο να παραμείνει για να συνεχίσει να ζωγραφίζει.

Καθώς περνούσαν οι εβδομάδες και οι μήνες, οι πίνακες πολλαπλασιάστηκαν και μας γεννήθηκε η ιδέα να τους εκθέσουμε. Αμέσως ξεκίνησαν οι σχετικές διεργασίες για την μετατροπή του χώρου σε πινακοθήκη.

Έχω αποκτήσει το μικρόβιο του συλλέκτη έργων τέχνης ήδη από τα μέσα της δεκαετίας του '80. Είχα το όνειρο να δημιουργήσω μια πινακοθήκη για να στεγάσω τη συλλογή μου. Η έκθεση του Αλέκου Κυραρίνη υπήρξε η αφορμή για τη δημιουργία της πινακοθήκης που εγκαινιάζουμε σήμερα. Την ονομάσαμε «ΣΠΑΡΤΗ», από τον τόπο καταγωγής των γονιών μου, Νίκου και Στέλλας, στη Μικρά Ασία.

Προσφέρω και αφιερώνω την «Πινακοθήκη Γιώργου Ν. Βογιατζόγλου ΣΠΑΡΤΗ» στους πολίτες του Δήμου της Νέας Ιωνίας.

preface

George N. Vogiatzoglou

the motive

For many years my wife Mary and I have been visiting the island of Tinos over the summer. In August 2002, during our usual visit to the island, I heard there was a painting exhibition hosted by the school in the village of Ysternia. I decided to visit the school the very next morning. As I arrived there I saw a young man, Alekos Kyriarinis, sitting on the entrance stairs. I approached him, we introduced ourselves and then we walked inside to see the exhibition. I must admit that from the moment we met, I was impressed by his gentle and straightforward nature.

I acquired two of his paintings at that exhibition. Since then I followed his work as it evolved, attending his individual shows, but mostly visiting his workshop. At some point, he expressed the desire to create a large - scale painting as a token of his gratitude towards me. When he mentioned that he didn't have the necessary space for this project, I decided to let him use a spacious building in Nea Ionia.

That building became not only his workshop, but also his place of residence, so that he could concentrate entirely on his work. I visited him quite often, and thus had the unique opportunity to see his painting as it progressed day by day. After it was completed, we were both so excited with the work and the creative process itself that we agreed Alekos could remain and continue to work there.

As weeks and months went by, the paintings started to add up and so we decided to exhibit them. All the necessary work in order to turn the place into an art space began immediately.

I was infected with the bug of art collecting way back in the 1980s. I always dreamt of creating a gallery to house my collection. The exhibition of Alekos Kyriarinis's works opening today provided the incentive for the creation of this art space. We named it "SPARTA", after the birthplace of my parents, Nikos and Stella, in Asia Minor.

I dedicate and present the George N. Vogiatzoglou "SPARTA" art space to the citizens of the municipality of Nea Ionia.

το έντονο ιερό στοιχείο της μνήμης

Λουίζα Καραπιδάκη

ο Αλέκος Κυραρίνης στο έργο του

Η απόπειρα να προσεγγίσει κανείς το έργο του Αλέκου Κυραρίνη είναι φαινομενικά απλή. Ξεκινά με ένα ταξίδι οπτικής απόλαυσης, μετά βυθίζεται στην πλαστικότητα, αλλά στη συνέχεια αιχμαλωτίζεται στη δίνη της αναζήτησης του δεύτερου και τρίτου επίπεδου ανάγνωσης των έργων. Αυτό, το ιδιαίτερο - «je ne sais quoi» - που υπερσχύει στη ζωγραφική του είναι και το σημαίνον: «τα έργα μου έχουν ελαφρά παραβολικό χαρακτήρα». Η τέχνη του, προκαλεί τον θεατή με τη λιτότητα και την ενέργεια που εκπέμπει. Παντού υπάρχει ρυθμός και εξάρσεις που συνυπάρχουν με απέραντες σιωπές.

τα Άνω, τα θεία

Ύστερα από πολλαπλές μορφολογικές μεταμορφώσεις της ζωγραφικής του (από το 2003 και τις «πτερόμορφες εγγραφές»¹ του 2007) εποίησε μία μεγάλη σειρά έργων τα Άνω, πιστός πάντα στις συμβολικές αναφορές. «Προχώρησα στ' ανθρωπάκια με το χέρι ψηλά, ύστερα από τον Άγγελο και το δράκο, που παραπέμπουν στη γνωστή μορφή του Αγίου Γεωργίου, τον θρίαμβο του καλού απέναντι στο κακό. Στη θεολογική παράδοση δεν υπάρχει ισοδυναμία του καλού με το κακό, αλλά το καλό επιτρέπει κάποιο έδαφος δράσης στο κακό». Πρόκειται για έργα με θεοκεντρικό χαρακτήρα και με εικονικές αναφορές, παλαιότερων ετών, αλλά με εντελώς ανανεωμένη γραφή και έκφραση.

Ξεκίνησε, συμπορευόμενος με την ποίηση του Δημήτρη Αγγελή², για την εικονογράφηση της συλλογής *Επαληθεύοντας τη νύχτα* και ο καλλιτεχνικός οίστρος τον οδήγησε στη δημιουργία ανθρωπόμορφων απεικονίσεων. Αρχικά ζωγράφισε συνθέσεις με αφαιρετικές μορφές, που στο κατόπι προσωποποιήθηκαν σε συγκεκριμένα εικονογραφικά θέματα αγιολογικού χαρακτήρα (*Άγγελος και δράκος*, *Ευαγγελισμός*). Έπειτα, ακολουθώντας τη συνεχή ροή της δημιουργίας του και πατώντας πια σε σταθερά σημεία αναφοράς οδηγήθηκε από την αφαίρεση στη σχηματοποίηση μορφών, που απέκτησαν γνώριμα στοιχεία της προσωπικής του αισθητικής. Οι «άνθρωποί του» άρχισαν να έχουν βασικά τυπολογικά χαρακτηριστικά στοιχεία και μετατράπηκαν σε θεοποιημένα όντα. Αυτό προέκυψε και σαν ανάγκη επικοινωνίας. Από μια ζωγραφική με αυστηρά «προσωπική εσωτερικότητα» και με «στυγνή διάθεση», πέρασε σε μια ώριμη ζωγραφική που συνειδητά μετατράπηκε και σε ομφάλιο λώρο με το κοινό.

memory, that intensely sacred element

Louisa Karapidaki

Alekos Kyrarinis through his work

At first glance, attempting to grasp Alekos Kyrarinis's work seems easy. We set off on a journey of visual pleasure, dive into the smoothness, and become captivated by the search for a second and third level of interpretation. That special "je ne sais quoi" that dominates his paintings is its signifier: "My work is somewhat parabolic in nature," he says. His art provokes the viewer with its starkness and energy. Throughout, rhythm and sudden outbursts coexist with infinite silence.

the Above, the heavenly

Having taken his painting through multiple morphological transformations (starting in 2003 and continuing with his "Winged Figures"¹ in 2007), Alekos Kyrarinis created a great series of works under the title Above, always permeated by symbolic references. "I created the little figures with their hands reaching towards the sky after working on the Angel and the Dragon, a clear reference to the familiar theme of St. George and the triumph of good over evil. According to religious precept, good and evil are never equal, but good can gain ground over evil". These works share a theocentric character and ancient imagery, but reflect an entirely novel style and expression.

The artist initially illustrated a collection of poems by Dimitris Angelis², *Proving the Night*, which in turn inspired him to create anthropomorphic depictions. He originally painted compositions with abstract forms, later personified as specific hagiographic characters (*the Angel and the Dragon*, *the Annunciation*). He then followed his creative inspiration and, this time using fixed reference points, moved from abstract to stylized shapes imbued with the familiar elements of his personal style. His "people" began to display basic typological characteristics, and evolved into godlike beings. This evolution stemmed from the artist's need to communicate. From a form of painting characterized by a deeply "personal interiority" and "gloomy disposition", he evolved to a mature style of painting that he deliberately turned into an umbilical cord between himself and the public.

Kyrarinis worked continuously for three years, devoting himself body and soul to his work as he painted primitive figures in supplication. Figures pointing towards the

Ο Κυραρίνης δούλευε ασταμάτητα για τρία χρόνια, με πλήρη αφοσίωση, ζωγραφίζοντας αρχέγονες μορφές σε δέηση. Φιγούρες που δείχνουν προς τα πάνω, το άνω, το ανώτερο, το θεϊκό, το άυλο. Ανθρωπόμορφα όντα, σαν τα μινωικά ειδώλια, σαν τις δεόμενες μορφές της κοπτικής τέχνης, σαν τ' ανθρωπάκια των κρητικών υφαντών στις νυφιάτικες πατανίες ή ίσως σαν τα σκυριανά «μπαγασάκια». Περσόνες αυθεντικές, με δυναμική εκδηλωτική μορφή και έντονα τραχιά χαρακτηριστικά που εκπέμπουν μια πνευματικότητα, μια αγιοσύνη και αγγίζουν βαθιά στη ψυχή.

Ο ίδιος, σε διαρκή προσωπική συνομιλία μαζί τους, συναισθηματικά ολόγιομος, πνευματικά ολόκληρος δημιουργούσε ασκητικά κι ευλαβικά το κάθε του έργο, προσδίδοντάς του με προσοχή πλαστικές αρετές. Έπειτα, από το ένα έργο γεννιόταν το άλλο, με διαφορετικές μεν μορφές, εκφράσεις, συναισθηματικές φορτίσεις, χρωματικές γκάμες, αλλά πάντα δε με υπάρξεις ζωντανές αινιγματικές και με δραματική οξύτητα. Συνειδητά πορευόμενος δημιούργησε έναν προσωπικό εικονογραφικό τύπο μιας πρωτογενούς τέχνης, επιφορτισμένης εννοιολογικά, παρά τη φαινομενική απλότητά της. Τέλος, συνεπαρμένος δημιουργούσε ασταμάτητα μέχρι που έφτασε στο επιθυμητό επίπεδο, στο σημείο της πληρότητας και έκλεισε τον κύκλο της σειράς για πάντα.

“encima del subsuelo” | «πάνω απ' το υπέδαφος»

Στη διάρκεια της δημιουργίας των Άνω, κάνοντας μια παρένθεση, εικονογράφησε και την ομώνυμη ποιητική συλλογή του αδελφικού του φίλου Κώστα Βραχνού, για τις ανάγκες μιας περιορισμένης έκδοσης.³ Αρχικά, δημιούργησε μια σειρά μικρών έργων και στη συνέχεια, ακολουθώντας την έμπνευσή του ανέτρεψε τα δεδομένα μεγέθη και προσέθεσε στη θεματική δύο έργα μεγάλων διαστάσεων.

Ο ίδιος αισθάνεται, ότι «κούρντισε μια ορχήστρα εφαρμόζοντας παρτιτούρες στη δουλειά του» ή ακόμη ότι μετέφερε στη ζωγραφική του «την αισθητική της ποίησης του Βραχνού». Αντίθετα, σε μας τους θεατές, ξεδιπλώνεται η αστείρευτη εκφραστική διάθεση μιας μελωδικής στιχουργίας γραμμένης με τα σύνεργα του ζωγράφου. Στον αγώνα της εικονογραφικής αισθητοποίησης ενός ποιητικού λόγου, ο Κυραρίνης, συμπορεύεται ανάμεσα στα πεντάγραμμα, στις νότες, στις ανθρωπόμορφες

sky, the “above”, the higher, the divine, the immaterial. Human figures, like the Minoan figurines, the praying figures of Coptic art, the “little people” depicted by Cretan weavers on bridal tapestries, or perhaps the elves (“bagasakia”) of Skyros. Authentic characters, whose powerful and expressive forms and rugged features, suggestive of a profound spirituality and holiness, reach deep into our soul.

The artist himself, in an ongoing conversation with these characters, emotionally full and spiritually whole, created each work in a spirit of asceticism and respect, with careful attention to plasticity. Then, one painting led to another, with different forms, expressions, emotions and palettes, but always vibrant, enigmatic and intensely dramatic figures. In a deliberate process, Angelos Kyrairis created a highly personal iconography of a primitive art, brimming with significance despite its apparent simplicity. In the end, he created incessantly and with deep fascination until he reached the desired level – fulfilment – at which point he closed the cycle forever.

“encima del subsuelo” | *Above the subsoil*

As a parenthesis from his work on the “Above” series, Kyrairis also illustrated the limited edition³ of an anthology of poems with the same title by his close friend Costas Vrachnos. While he initially created a series of small-sized works, he was later inspired to rebel against fixed measurements and added two large paintings to the series.

The artist feels as if he “tuned an orchestra by applying musical scores to his work” and permeated his paintings with “the aesthetics of Vrachnos’s poetry”. By contrast, what unfolds before our viewers’ eyes is the infinite expressive power of a melodious verse created with painterly tools. In an effort to create an iconographic rendering of poetic verse, Kyrairis moves among his pentagrams, musical notes and expressive human forms in such a way that his works rouse not only our senses, but also our vision and our hearing. Again in this series, he makes good use of the dynamics created by the succession of geometric forms, while his three favourite colours flow over the painted surface, either as coarse lines made with thick materials or as lightly drawn, delicate, almost invisible lines existing only for the sake of the composition’s balance.

εκδηλωτικές φιγούρες του και κάνει τα έργα του να απηχούν στις αισθήσεις, την όραση, αλλά και την ακοή. Δεν παραλείπει δε, ούτε σε αυτή την ενότητα να χρησιμοποιεί τη δυναμική της αλληλοδιαδοχής των γεωμετρικών σχημάτων, ενώ τα τρία επιλεγμένα του χρώματα πλημμυρίζουν τη ζωγραφική επιφάνεια άλλοτε σαν τραχιές γραμμές από παχύρρευστες ύλες και άλλοτε οριακά εμφανιζόμενα σαν λεπτεπίλεπτες, σχεδόν αόρατες γραμμές υπηρετώντας απλά την ισορροπία της θεματολογίας.

Νέα Ιωνία

Οι κατόψεις της Νέας Ιωνίας, γεμάτες μνήμες κι ιστορία, εναλλάσσονται ευρηματικά με την χαρακτηριστική σχηματική απόδοση του Κυραρίνη. Οι απλοποιήσεις των συνθέσεων δεν εμποδίζουν την συνύπαρξη των κτιριακών συγκροτημάτων με τους ευλαβικά δοσμένους υπαινιγμούς των λαϊκών παραδόσεων και της συγκινησιακής φόρτισης του τόπου. Δημιουργεί εντυπώσεις με τις βιωματικές του ανιχνεύσεις, που τις ενσωματώνει επιδέξια για την εικονογραφική πληρότητα της προσωπικής του τοπογραφίας. Με μια ιεροπρέπεια, θα λέγαμε, αφηγείται τις ανθρώπινες μαρτυρίες, τον σύγχρονο βίο του συναισθηματικά φορτισμένου τόπου.

Τα δύο έργα της ενότητας Νέα Ιωνία, δημιουργήθηκαν σε μεγάλες διαστάσεις και αποτελούν τριλογίες. Εύγλωττα οριοθετούν, έστω και άτυπα, το τρίπτυχο μέλλον, παρόν και παρελθόν της Νέας Ιωνίας. Στο πρώτο μέρος, ο υπαινιγμός για το μέλλον παραπέμπει περισσότερο σε μια ονειρική εντύπωση. Η σύνθεση είναι περισσότερο ασαφής και έντονα φουτουριστική. Αντίθετα, στην κεντρική ζώνη, το έργο γίνεται επιβλητικότερο τόσο «για να επιβάλλει τον κανόνα σε σχέση με τα δύο άλλα μέρη της τριλογίας» αλλά και για να παραπέμπει στο παρόν. Η αίσθηση της έντασης αποδόθηκε από τον καλλιτέχνη, σε αυτό το σημείο, για να παραπέμπει στη σύγχρονη δυναμική και στον καθημερινό ρυθμό του τόπου, έτσι όπως τον βίωσε την περίοδο της δημιουργίας των έργων. Στο τελευταίο μέρος, το παρελθόν ορίζεται από μια εντελώς διαφορετική ατμόσφαιρα και αισθητική, που εκφράζεται κυρίως από τις αναφορές της μνήμης και τα εμφανή στοιχεία της λαϊκής τέχνης.

Ο Κυραρίνης, σ' αυτά τα έργα, αποκτά ελευθερία κινήσεων από το μεγάλο μέγεθός τους και αναπτύσσει την αφηγηματική του διάθεση. Χρησιμοποιεί τα δικά του

Nea Ionia

Nea Ionia's urban design, filled with history and memories, interferes ingeniously with Kyrarinis's typically schematic representations. The simplicity of the compositions does not hinder the existence of building blocks respectfully alluding to folk traditions and the place's emotional charge. The artist creates impressions of his life encounters, skilfully materialized to achieve iconographic representation of his personal topography. One might say that he solemnly recounts the human experience that makes up the contemporary life of an emotionally charged place.

The two works in the Nea Ionia series were created on a large scale and arranged as triptychs. They eloquently, though informally, outline the trilogy of Nea Ionia's future, present and past. In the first section, the reference to the future seems like a dreamlike impression. The composition is more vague and strongly futuristic. By contrast, the work becomes more imposing in the central section, "to enforce the rule in relation to the triptych's two other parts" as well as refer to the present. At this point, the artist tries to convey a feeling of tension in reference to the place's contemporary dynamics, the rhythm of its everyday life, as experienced by him during the creation of these works. In the third section, the past is defined by a completely different atmosphere and style, expressed mainly through references to memories and visible elements of folk art.

The large scale of these works gives Kyrarinis freedom of movement, and he is able to allow his narrative temperament to unfold. He uses his own signifiers, creates with his own aesthetic codes, projects his personal experiences dynamically and takes the viewer on a journey full of codes and innuendoes, but with the clear purpose of discovering Nea Ionia.

the Dancers

The Dancers are a series of earlier works, most of which belong to the Voyatzoglou Collection. They are "blind works I made as a hobby, for recreational purposes", using a special engraving technique. The artist created them without direct visual contact, relying only on "a feeling for the arrangement of forms". He did this by etching line drawings onto the rear surface of the painting after

σημαίνοντα σημεία αναφοράς, αποτυπώνει με υποκειμενική αισθητική, προβάλλει δυναμικά τις δικές του εμπειρίες και παρασύρει τον θεατή σε μία περιήγηση με υπαινιγμούς και κωδικούς, αλλά με σταθερή επιδίωξη την ανακάλυψη της Νέας Ιωνίας.

οι χορευτές

Οι χορευτές είναι μια σειρά έργων, παλαιότερης περιόδου, που μεγάλο μέρος τους ανήκει στη συλλογή Βογιατζόγλου. Πρόκειται για «τυφλά έργα, που έκανα σαν πάρεργο, για αναψυχή» μιας ειδικής εγχάρκτης τεχνικής. Τα δημιούργησε, χωρίς προσωπική οπτική επαφή, παρά μόνον με βάση «την αίσθηση της οργάνωσης της μορφής». Χάραζε μονοκονδυλιές στην πίσω πλευρά της επιφάνειας του πίνακα, αφού προηγουμένως είχε χρωματίσει την κύρια όψη. Έτσι, σχηματιζόταν το έργο, δίνοντας την αίσθηση μιας χαμένης υλικότητας. Το αποτέλεσμα όμως, ήταν απρόβλεπτο και η τελική επιλογή σκληρή, γιατί καταστρέφονταν τουλάχιστον είκοσι έργα για κάθε επιθυμητό αποτέλεσμα.

Στους χορευτές, τις φιγούρες-παιχνίδι, υπερτερεί κυρίως η αισθησιακή κίνηση του χορού, το αεικίνητο, το ρυθμικό, ενώ όλα τ' άλλα υποχωρούν: οι όγκοι, οι φωτισμοί, οι αναλογίες, οι σκιές, οι λεπτομέρειες. Μένει αλώβητο μόνο αυτό το χρώμα της φωτιάς, που κυριαρχεί παντού κατακλύζοντας όλες τις επιφάνειες, ακόμα και αν εμφανίζονται άλλες χρωματικές χροιές.

Ζωγραφισμένα σώματα, μόνα τους, χωρίς εξιδανικεύεις, χωρίς κανόνες καλαισθησίας, χωρίς ανθρώπινες αναλογίες, χωρίς φυσιογνωμικά χαρακτηριστικά, παρουσιάζονται μπροστά μας, σιωπηρά, σαν ψυχογραφήματα. Εδώ, ο Κυραρίνης μιλά μέσα από τις συνθέσεις των ανθρώπινων σωμάτων, «τις σιλουέτες» γιατί άλλωστε το σώμα δεν είναι μέρος της ψυχής;

τα χρώματα του Αλέκου Κυραρίνη

Αναφερόμενοι στη ζωγραφική του Κυραρίνη, δεν θα μπορούσε να μην γίνει ιδιαίτερη μνεία στις χρωματικές επιλογές του. Χρησιμοποιεί μια χρωματική τριλογία, με ισορροπίες τόσο λεπτές, που δίνουν την αίσθηση ότι τα χρώματά του σαλεύουν ακόμα μέσα στις συνθέσεις. Αποτυπώνονται παλλόμενα σε να διεκδικούν τη θέση τους και ν' ανταγωνίζονται στη δύναμη για τον σημαίνοντα ρόλο τους στις παλίμψηστες ζωγραφικές επιφάνειες:

covering its front surface with paint. The paintings thus created have a feeling of lost materiality. As the outcome of this technique was unpredictable, the artist destroyed at least 20 works for each successful one.

In the Dancers, playful figures, sensual dance movement and perpetual, rhythmic motion prevail, while everything else – volumes, lighting, proportions, shadows, details – becomes secondary. Only the colour of fire remains intact, dominating and flooding every surface, even when other shades make a timid appearance.

Single bodies, painted awkwardly, un-idealized, without human proportions, without facial features, appear before us silently, like psychograms. Here, Kyrarinis speaks through the composition of human bodies, "silhouettes" – because after all, isn't the body part of the soul?

the colours of Alekos Kyrarinis

Any discussion of the works of Alekos Kyrarinis would be remiss without special reference to his colour palettes. The artist favours a colour trilogy, in which the balance between colours is so delicate that they still seem to be shifting inside the compositions. The colours pulsate in his paintings as if fighting to assert their position and fight for the most influential role in the palimpsest painted surface.

"I like black, white and red, because they suggest a trinity, tightly connected with an ancestral archetypal feeling".

Black –the non-colour of grief and humility– often prevails, creating strong contrasts and imparting robustness to the compositions.

White –the sum of all colours– provides brightness and contributes to the relief of the paintings, emphasizing emptiness and depth, while pervading everything like a colour stabilizer.

Red –the colour of fire– reflects the power of the purifying flame. It rules, dominates and spreads ominously, bestowing power on Alekos Kyrarinis's paintings.

All three colours move together like loyal tools that convey the fluctuations and contradictions of his emotional world. Whether competing or working together, his colours also interact with the symbols and codes in his paintings, giving more vibrancy to his forms and more descriptiveness to his places.

And so Nefeli ⁴ asks Alekos Kyrarinis:

«Μου αρέσει το μαύρο, το άσπρο και το κόκκινο, γιατί παραπέμπουν σε μία τριαδικότητα, απόλυτα συνδεδεμένη με μια προγονική αρχετυπική αίσθηση».

Το μαύρο –το μη χρώμα– της θλίψης και της ταπεινότητας επιβάλλεται συχνά, δίνοντας έντονες αντιθέσεις και μια στιβαρότητα στις συνθέσεις.

Το άσπρο –το σύνολο όλων των χρωμάτων– χαρίζει μια φωτεινότητα και συμβάλλει στο ανάγλυφο των έργων, στην έντονη γραφή του κενού και του βάθους, ενώ διαχέεται παντού σαν χρώμα-ισορροπιστής.

Το κόκκινο –το χρώμα της φωτιάς– φέρνει την ενέργεια της εξαγνιστικής φλόγας, υπερτερεί, εξουσιάζει και απλώνεται απειλητικά, δίνοντας μια δυναμική στη ζωγραφική του.

Και οι τρεις χρωστικές του ύλες πορεύονται μαζί, ως πιστά σύνεργα του συναισθηματικού του κόσμου και ορίζουν τις κλυδωνίσεις και αντιφάσεις του. Άλλοτε ανταγωνιστικά κι άλλοτε μονιασμένα, τα χρώματά του αναμειγνύονται και με τους συμβολισμούς και τους μορφικούς κώδικες και κάνουν τις μορφές πιο ζωντανές και τους τόπους πιο αφηγηματικούς ... και ρωτά η Νεφέλη⁴ τον Αλέκο Κυραρίνη:

- « - τι είναι το μαύρο;
- Συνδέεται με φήμες και δοξασίες. Είναι, όμως, από τα χρώματα το πιο αυτόνομο και καθαρό. Βαθιά νεανικό, συμβολίζει κατά βάθος την πειθαρχία και την αφοσίωση.
  - τι είναι το άσπρο;
  - Είναι η δαντέλα με την οποία γεννιόμαστε και πεθαίνουμε.
  - τι είναι το κόκκινο;
  - Όπου συναντάται, το χρώμα αυτό επισημαίνει τη ροή της ζωής, τη συμμετοχή και τον κίνδυνο».

Στο χρωματικό σύμπαν του Κυραρίνη συναντάμε και όλα τα χρώματα που προκύπτουν από τις αλληλουχίες της τριχρωμίας του: χρώματα, που προσδίδουν την εντελώς προσωπική του γραφή, αντίθετα το μπλε και το πράσινο, λείπουν από τις χρωματικές επιλογές του, γιατί είναι χρώματα «ρομαντικά και δύσκολα και αποδίδουν μια χαρά που εγώ τη θέλω αλλιώς».

υπάρχει ηθικός βίος στην τέχνη

Τελειώνοντας, θεωρώ σκόπιμο να αναφερθώ, σε μερικά σημεία - κλειδιά, που χαρακτηρίζουν το έργο του. Ο Α.Κ. υπηρετεί τα πιστεύω του και δουλεύει με σαφήνεια μια παλιμψηστη γραφή γεμάτη νοήματα και μνήμες. Αποδίδει τον μυστηριακό χαρακτήρα των έργων του, χωρίς να χάνει τη διάθεση επικοινωνίας με τον θεατή.

“- What is black?

- It is connected to rumours and beliefs. But it's also the most self-sufficient and untainted of all colours.

Deeply youthful, it symbolizes discipline and loyalty.

- What is white?

- It's the lace with which we are born and with which we die.

- What is red?

- Wherever it's found, this colour signifies the course of life, involvement and danger.”

In Kyrarinis's chromatic universe, we also find all the colours derived from his colour trilogy: colours that add to his utterly personal style, as opposed to blue and green, absent from his colour palette because they are “romantic and difficult colours that convey a joy unlike that which I want.”

there is a moral life in art

In closing, I feel compelled to mention a few key points that define Alekos Kyrarinis's work. The artist remains loyal to his beliefs and works with utmost precision on a palimpsest script full of meanings and memories. He conveys the mystical character of his work without losing his relationship and communication with the viewer.

Quite often in his paintings, Kyrarinis uses bas-relief textures and in many of his works the layout reminds us of carved marble skylights. His personal forms of expression are inspired by his experience with traditional marble sculpture. He believes that “the world has lost its aesthetic roots, and for that reason only an artist with a substantial memory and significant present can redefine traditional art.”

He claims that “form re-emerges through abstraction”, and he himself started with abstractionism. However, he has now done away with this problematic to create his own art. Abstraction has led him to observation, which he believes “must take place at all levels, both in the internal and the outside world.” He is now more concerned with the structure of his work and pays great attention to detail, believing that “everything is important, but detail is the key to a well-organized picture.” Most important to him is that his painting “pays homage” to the mood of his soul and that he doesn't mind parting with his works because what he loves is their immateriality.

Αρκετά συχνά, στη ζωγραφική του συναντάται μια επιπεδοανάγλυφη υφή και μια χωροθέτηση που παραπέμπει σε σκαλιστούς διάτρητους, μαρμάρινους φεγγίτες. Αντλεί προσωπικές εκφραστικές μεθόδους από τις γνώσεις του στην παραδοσιακή μαρμαροτεχνία και πιστεύει ότι: «ο κόσμος έχει χάσει τις αισθητικές ρίζες του, γι' αυτό, μόνον ο έντεχνος δημιουργός με ουσιαστική μνήμη και με σημαντικό παρόν μπορεί να επαναπροσδιορίσει τη λαϊκή τέχνη».

Υποστηρίζει, ότι «από την αφαίρεση επανέρχεται η μορφή». Άλλωστε και ο ίδιος ξεκίνησε από την αφαίρεση. Ωστόσο, τώρα έχει απαλαγεί απ' αυτόν τον προβληματισμό και δημιουργεί πια τη δική του τέχνη. Από την αφαίρεση οδηγήθηκε και στην παρατήρηση, που θεωρεί «ότι πρέπει να γίνεται σε όλα τα επίπεδα και στον έσω και στον έξω κόσμο». Οι εικαστικές ανησυχίες του, έχουν στραφεί πια κυρίως στο δομικό μέρος του έργου και δίνει σημασία στη λεπτομέρεια: «όλα χρειάζονται αλλά η λεπτομέρεια είναι το παν, μέσα σε μια καλά οργανωμένη εικόνα». Σημαντικό γι' αυτόν είναι η ζωγραφική να «υποκλίνεται» στη διάθεση της ψυχής του και μετά δεν τον ενοχλεί να αποχωρίζεται τα έργα του, γιατί αυτό που αγαπάει είναι το άυλο μέρος τους.

Έχει εντοπίσει το επόμενο βήμα, που αφορά την κατ' ευθείαν απεικόνιση των ιερών προσώπων, με σεβασμό στην παράδοση της Ορθόδοξης χριστιανικής εικονογραφίας και στον απόλυτα αποστολικό της χαρακτήρα. Θα προσπαθήσει να εντοπίσει και κατά πόσο «το έντονο ιερό στοιχείο της μνήμης, έχει προβλεφθεί από τη ζωή μου και τη ζωγραφική μου».

Τέλος, θα παρουσιαστούν στο κοινό, οι τέσσερις ενότητες των έργων - μετά από τρία χρόνια συστηματικής δουλειάς - σε δύο τόπους (Αθήνα - Νέα Ιωνία) και ως αποτέλεσμα της ποιοτικής συνεργασίας με τον συλλέκτη, που «ως αντίδωρο εκτίμησης και αγάπης, ζωγράφισα το πορτρέτο του, αν και δεν κάνω προσωπογραφίες».

Kyrarinis has identified the next level of his work, related to the direct representation of holy figures, with utmost respect for the tradition of Orthodox Christian iconography and its strictly apostolic nature. He will also try to discover to what extent “the intensely sacred element of memory has been provided by my life and work”.

Finally, these four series of works will be presented to the public in three locations (Athens and Nea Ionia) as the result of two years of intense work and effective collaboration with the collector, “whose portrait I painted as a token of appreciation and affection, even though I don't usually paint portraits”.

¹ Christos Boulotis, *The Winged Figures of Alekos Kyrarinis*, Ekfrasi-Yianna Grammatopoulou Gallery, exhibition catalogue, Athens 2007.

² Dimitris Angelis, *Proving the Night*, Neos Astrolavos series, Eftini Publications, Athens 2011.

³ Costas Vrachnos, *Encima del Subsuelo/Above the Subsoil*, special edition, Athens 2012.

⁴ Alekos Kyrarinis, *Nefeli's Questions*, o mikros Astrolavos/18, Athens 2011, p. 27, 51, 58.

¹ Χρήστος Μπουλώτης, *Οι περσόμορφες εγγραφές του Αλέκου Κυραρίνη*, κατάλογος έκθεσης, γκαλερί Έκφραση-Γιάννα Γραμματοπούλου, Αθήνα 2007.

² Δημήτρης Αγγελής, *Επαληθεύοντας τη νύχτα*, Νέος Αστρολάβος/Ευθύνη Αθήνα 2011.

³ Κώστας Βραχνός, *Encima del subsuelo, Πάνω απ' το υπέδαφος*, περιορισμένη έκδοση, Αθήνα 2012.

⁴ Αλέκου Κυραρίνη, *Οι ερωτήσεις της Νεφέλης*, ο μικρός Αστρολάβος/18, Αθήνα 2011, σ. 27, 51, 58.

'ANΩ
ABOVE

ANW

Wavy line pattern

Wavy line pattern

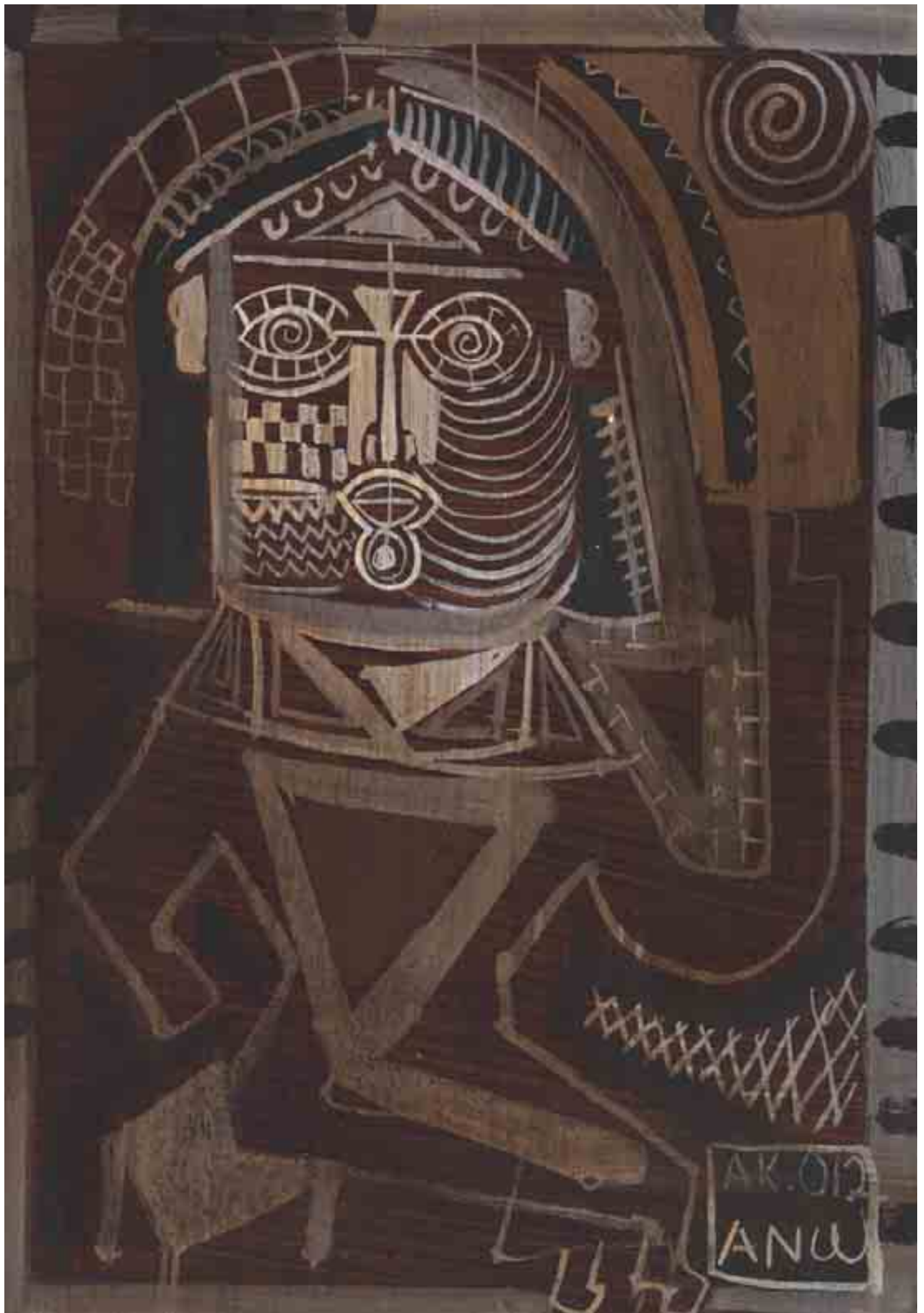

αυγοτέμπερα σε ξύλο | egg tempera on wood, 2012, 29 x 22 cm, (το καθένα / each)

αυγοτέμπερα σε ξύλο | egg tempera on wood, 2012, 26 x 22 cm , (το καθένα / each)

αυγοτέμπερα σε ξύλο | egg tempera on wood, 2012, 29 x 22 cm, (το καθένα / each)

αυγοτέμπερα σε ξύλο | egg tempera on wood, 2012, 29 x 22 cm, (το καθένα / each)

μεικτή τεχνική σε χαρτόνι | mixed media on cardboard, 2011, 28 x 24 cm, (το καθένα / each)

Akugapi ms noll

μεικτή τεχνική σε ξύλο | mixed media on wood, 2011, 22 x 24 cm

μεικτή τεχνική σε ξύλο | mixed media on wood, 2011, 29 x 24 cm

Κυραίου

μεικτή τεχνική σε ξύλο | mixed media on wood, 2011, 32 x 27 cm

σελίδες / pages 40, 41, 42, 43, 44, 45

λάδι σε μουσαμά | oil on canvas, 2012, 29,5 x 19 cm

Акулаpioв и Абуе и Соулоруба

А Купориса - 912 - 1 А Купориса - 912 - 1

αυτοτέμπερα σε ξύλο | egg tempera on wood, 2012, 16x12 cm, (το καθένα / each)

Akp. 012 'ANW'

λάδι σε μουσαμά I oil on canvas, 2012, 27 x 20 cm, (το καθένα / each)

λάδι σε μουσαμά | oil on canvas, 2011, 28 x 20 cm, (το καθένα / each)

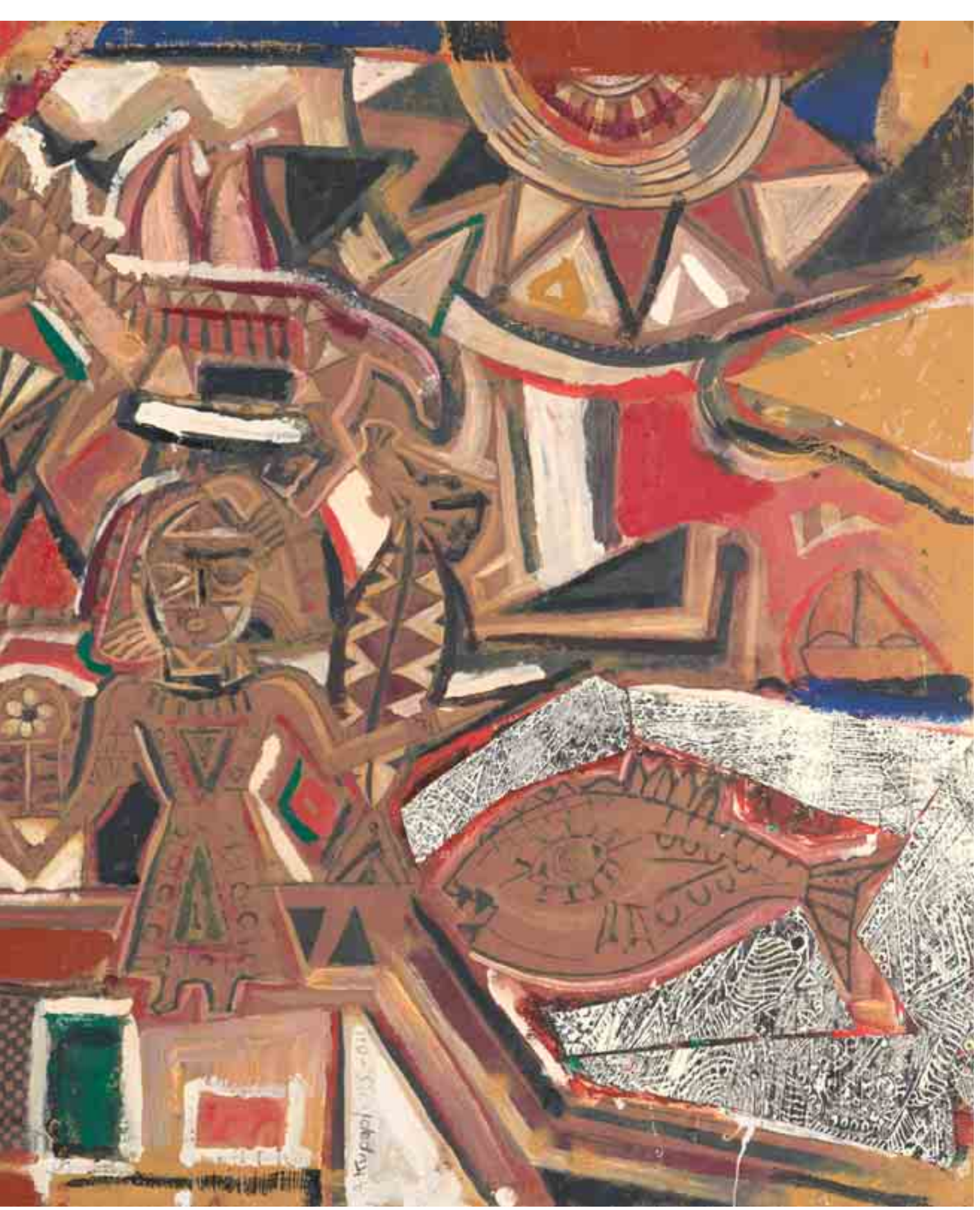

λάδι σε χαρτόνι | oil on cardboard, 2011, 28 x 19 cm

λάδι σε χαρτόνι | oil on cardboard, 2011, 27 x 21 cm

λάδι σε χαρτόνι | oil on cardboard, 2011, 28 x 19 cm

λάδι σε χαρτόνι | oil on cardboard, 2011, 28 x 19 cm

μεικτή τεχνική σε χαρτί | mixed media on paper
2011, 38 x 50 cm

μεικτή τεχνική σε χαρτί | mixed media on paper, 2011, 40 x 29 cm

σελίδα / page 59

μεικτή τεχνική σε χαρτί | mixed media on paper, 2010, 40 x 29 cm

σελίδες / pages 60, 61

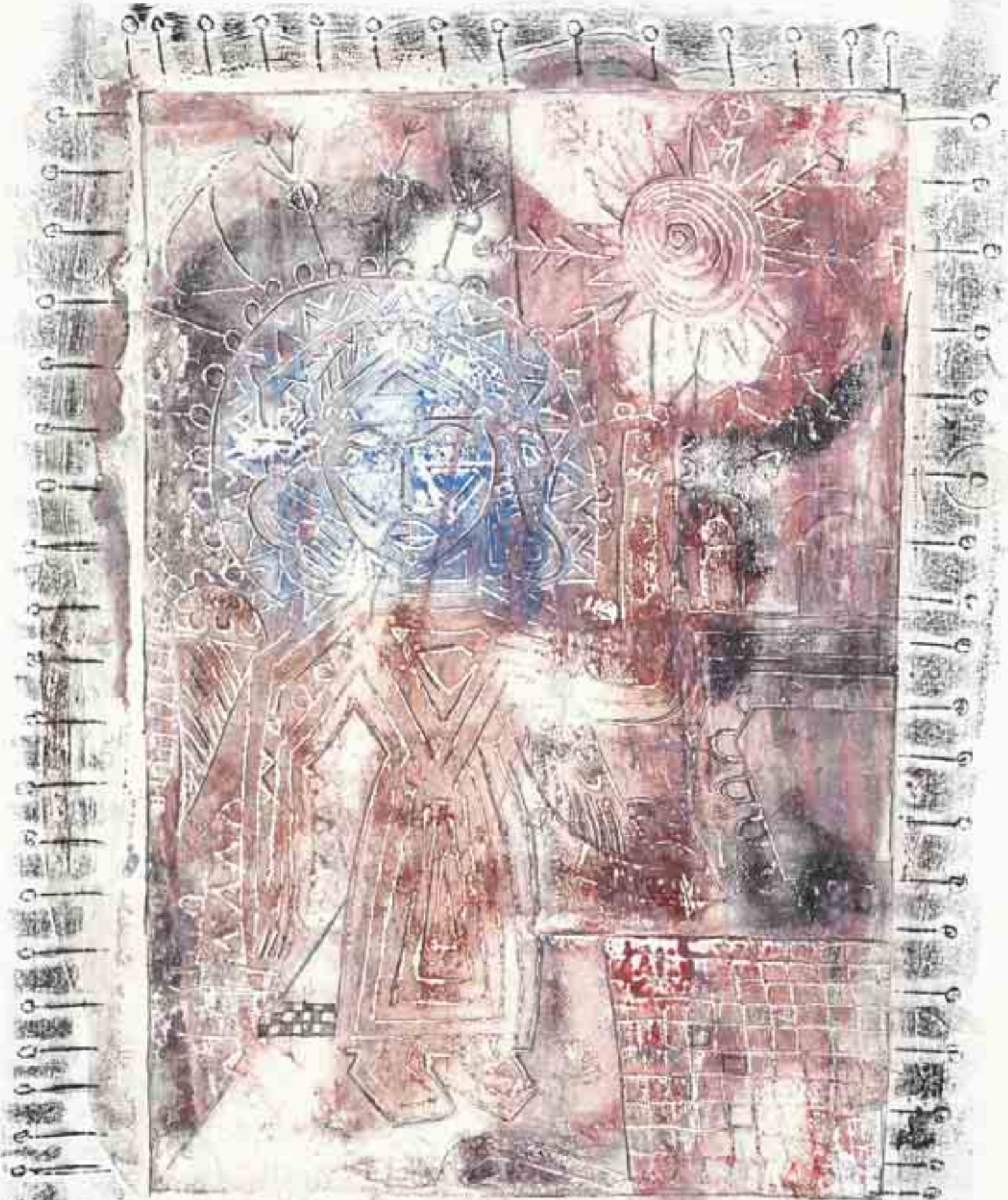
μεικτή τεχνική σε χαρτί | mixed media on paper, 2010, 40 x 29 cm

Akupapiuns - oio "ANON"

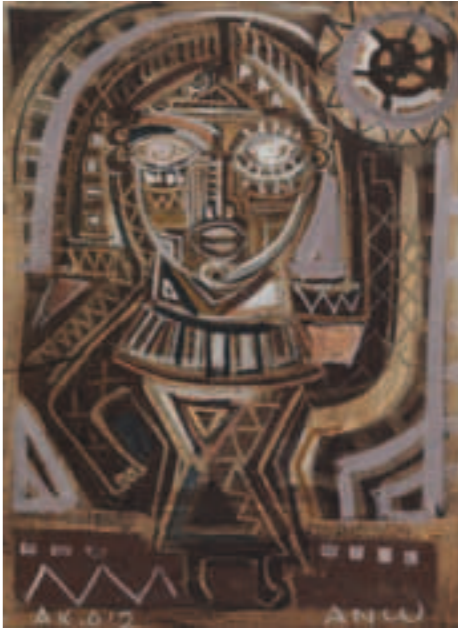
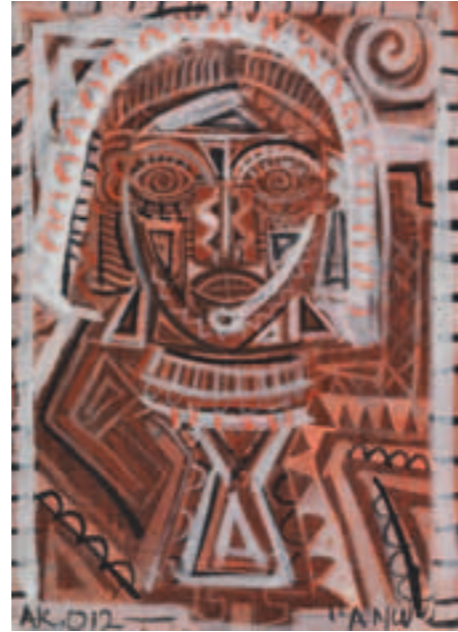
Akyaung-sa-011 - "Aro"

Handwritten text or musical notation at the bottom of the page, including a list of names or symbols.

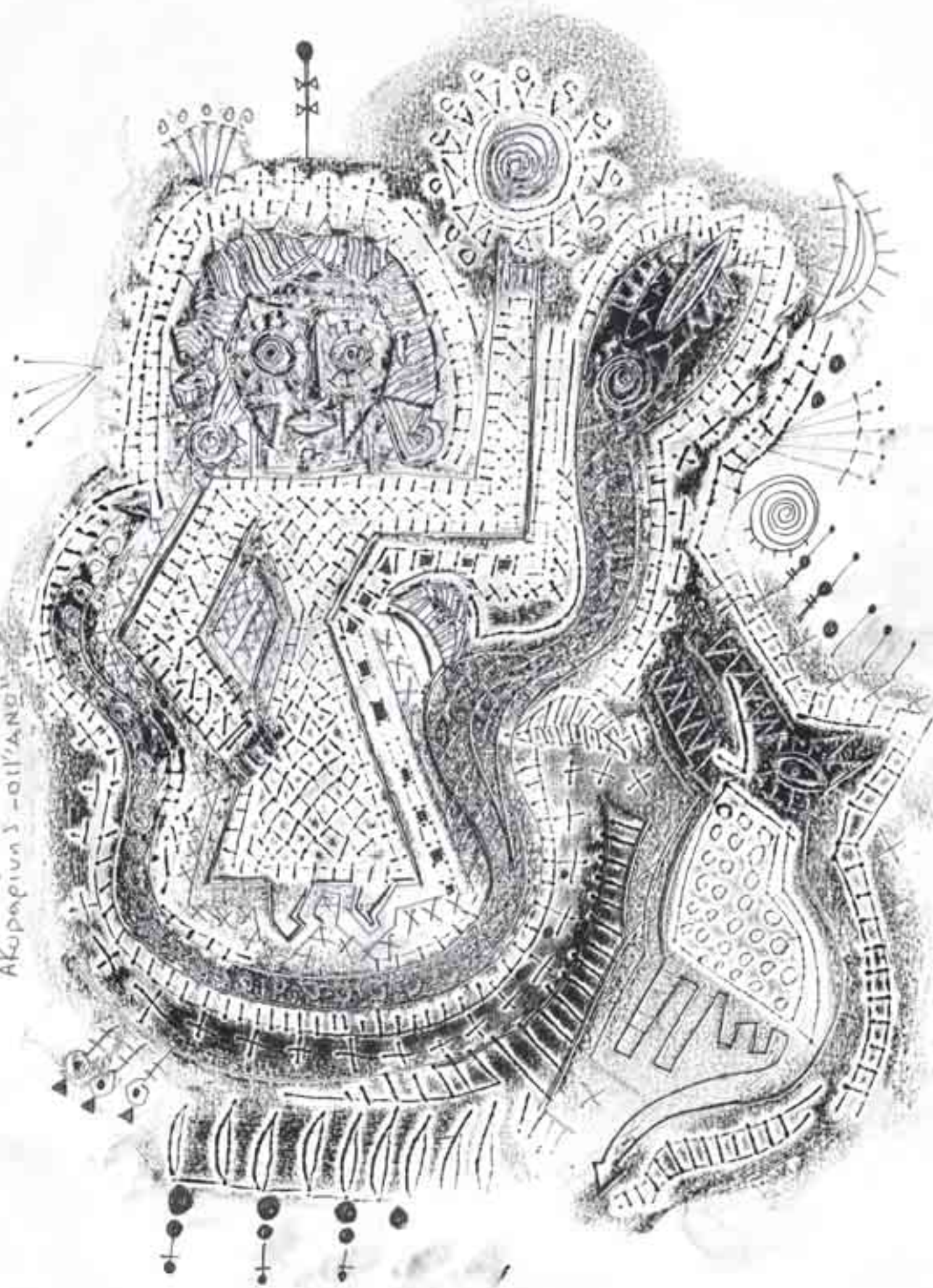

Akupapiun 3 - oil' ANO

μεικτή τεχνική σε χαρτί | mixed media on paper, 2012, 15 x 16 cm

Ακρυγόμινας - 2012 - "ΑΝΩΤ"

μεικτή τεχνική σε χαρτί | mixed media on paper, 2012, 18 x 19 cm

μεικτή τεχνική σε χαρτί | mixed media on paper, 2012, 17 x 17 cm

λάδι σε χαρτόνι | oil on cardboard, 2012, 17 x 14 cm

μεικτή τεχνική σε χαρτί | mixed media on paper, 2012, 16 x 17 cm

μεικτή τεχνική σε χαρτί | mixed media on paper, 2011, 41 x 29 cm, (το καθένα / each)

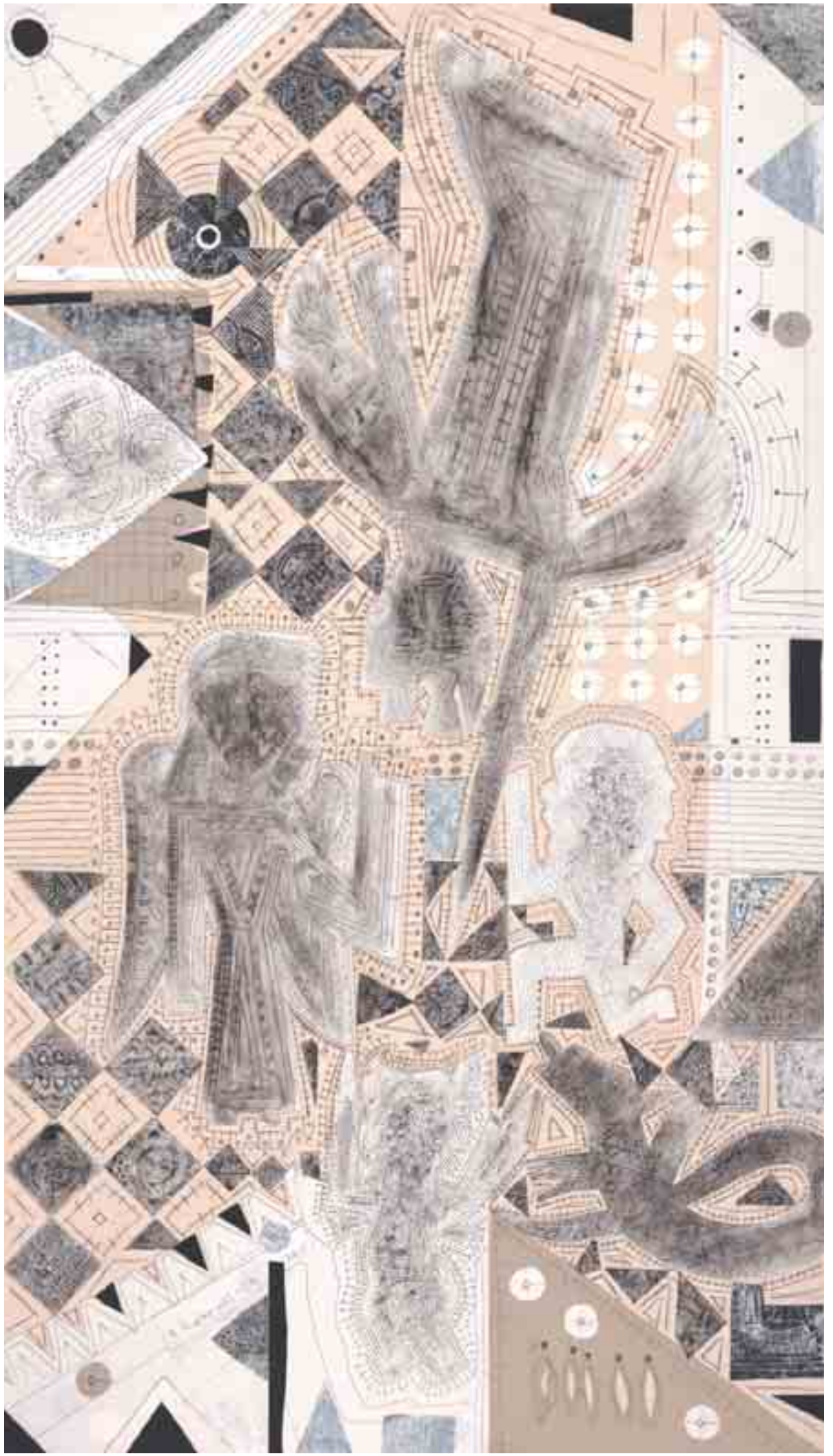

μεικτή τεχνική σε χαρτόνι | mixed media on cardboard, 2012, 29 x 22,5 cm

μεικτή τεχνική σε χαρτί | mixed media on paper, 2012, 23,5 x 33 cm

σελίδα / page 79

μεικτή τεχνική σε χαρτί | mixed media on paper, 2010, 34 x 23 cm

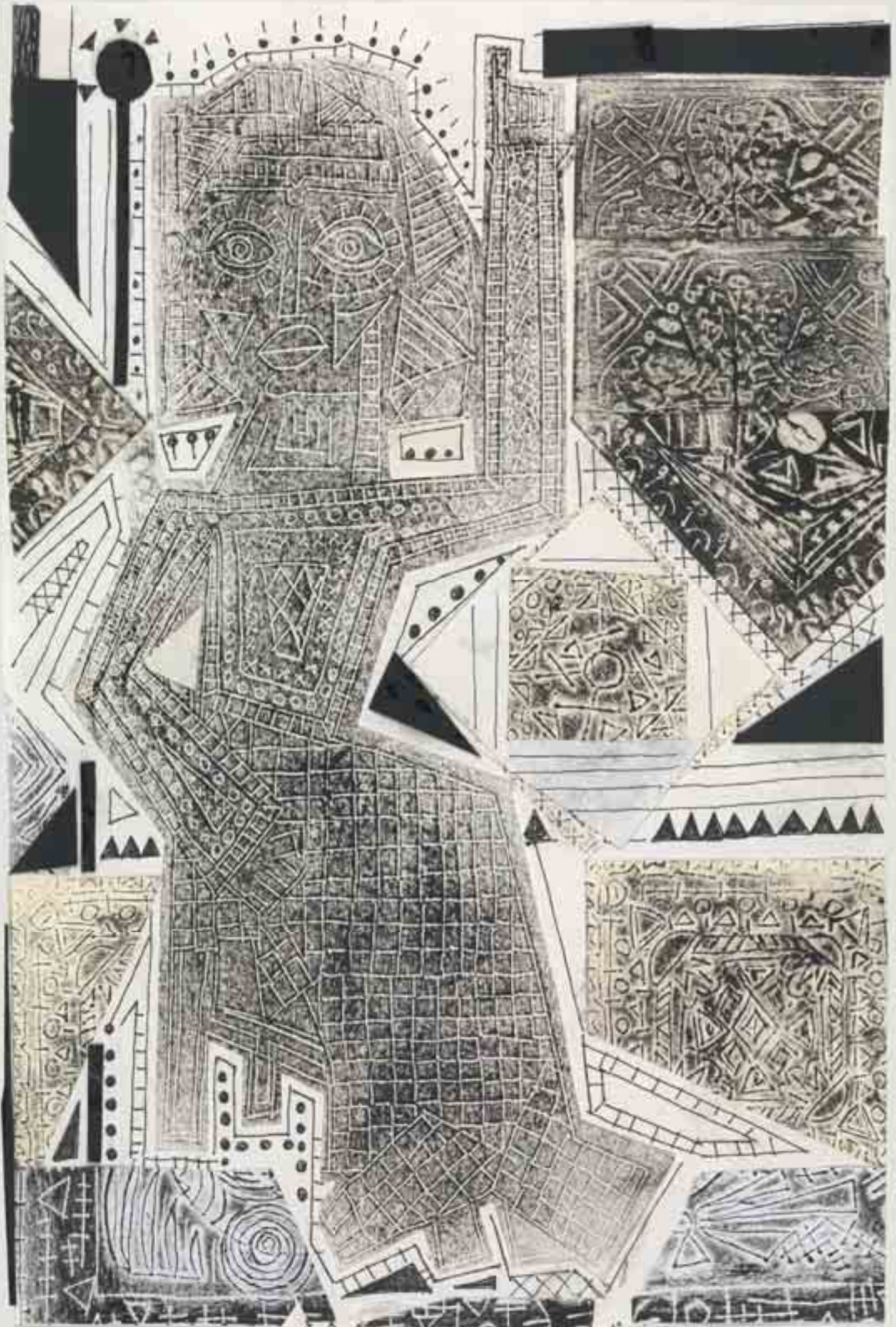
Δημήτρης Αγγελής

Άνω
ΕΠΑΛΗΘΕΥΟΝΤΑΣ
ΤΗ ΝΥΧΤΑ

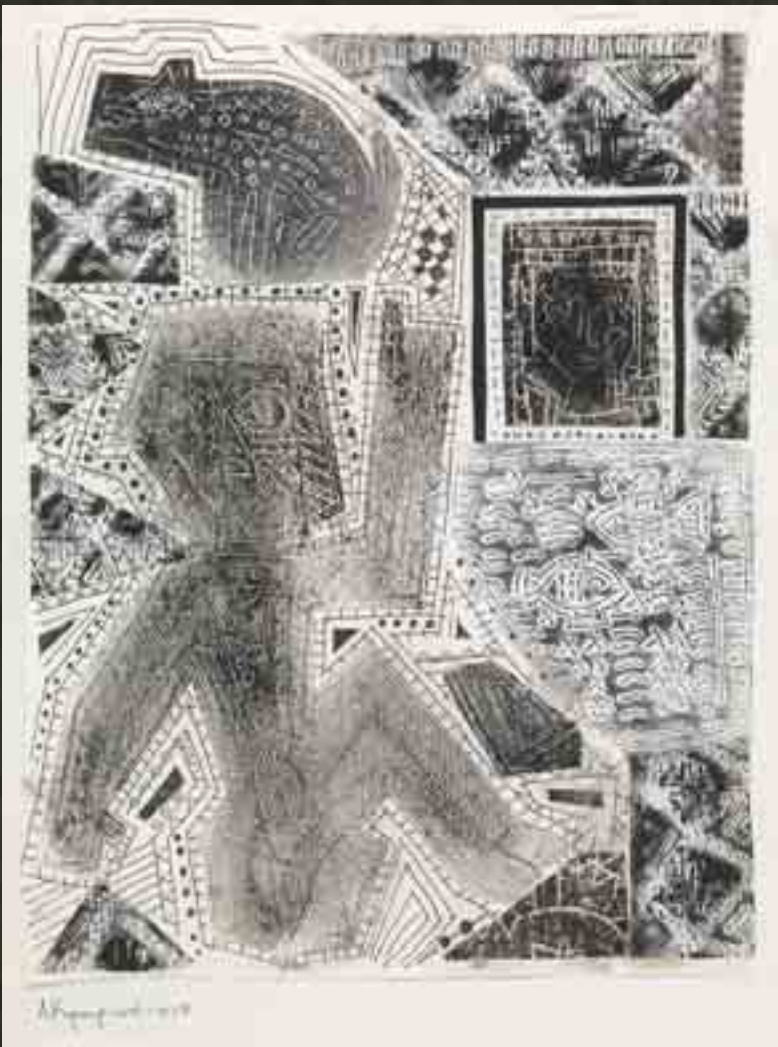
Dimitris Angelis

ABOVE
PROVING
THE NIGHT

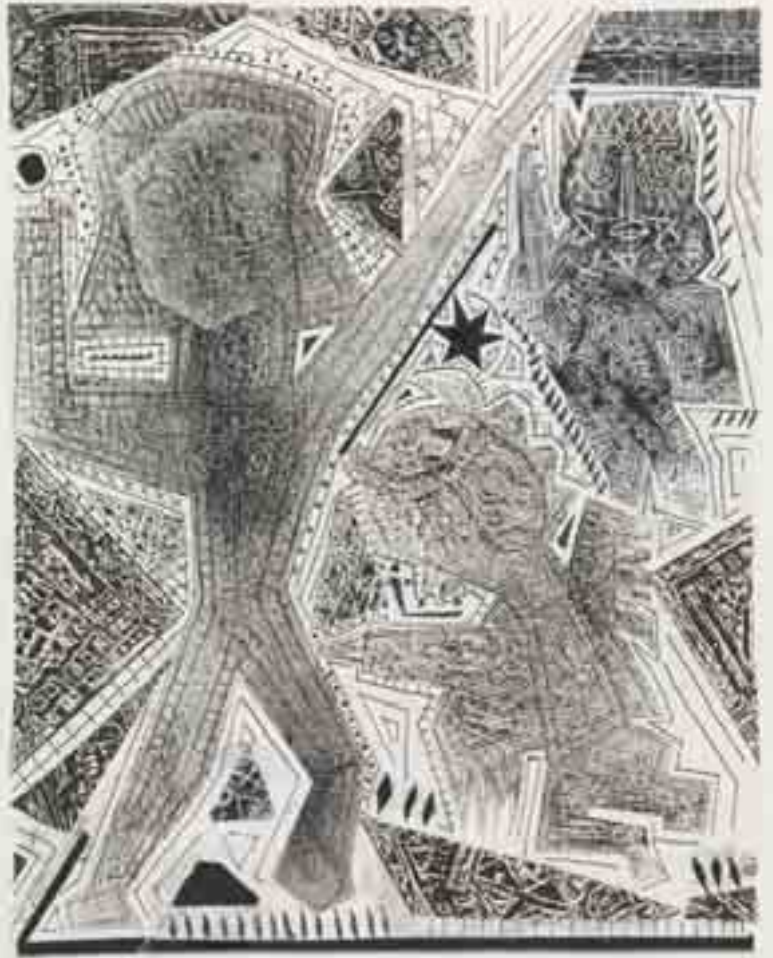

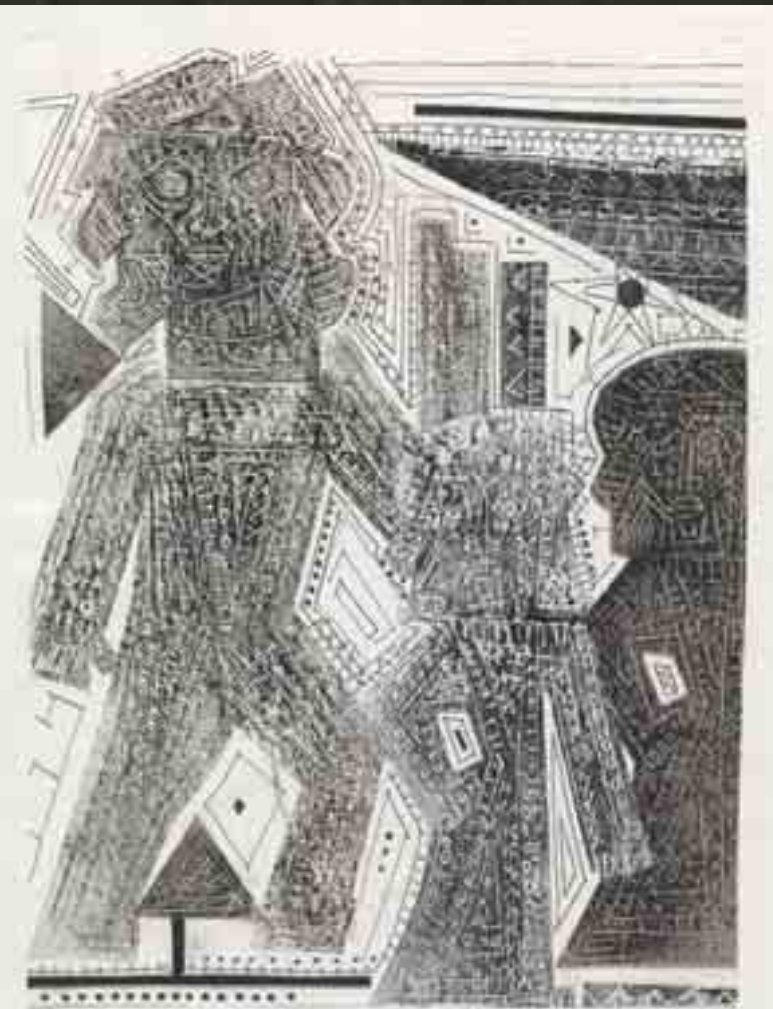

μεικτή τεχνική σε χαρτί | mixed media on paper, 2010, 34 x 23 cm, (το καθένα / each)

A. Kumpal - 014

A. Kumpal - 015

Αλέκος Κυραρίνης

Άνω
ΟΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΝΕΦΕΛΗΣ

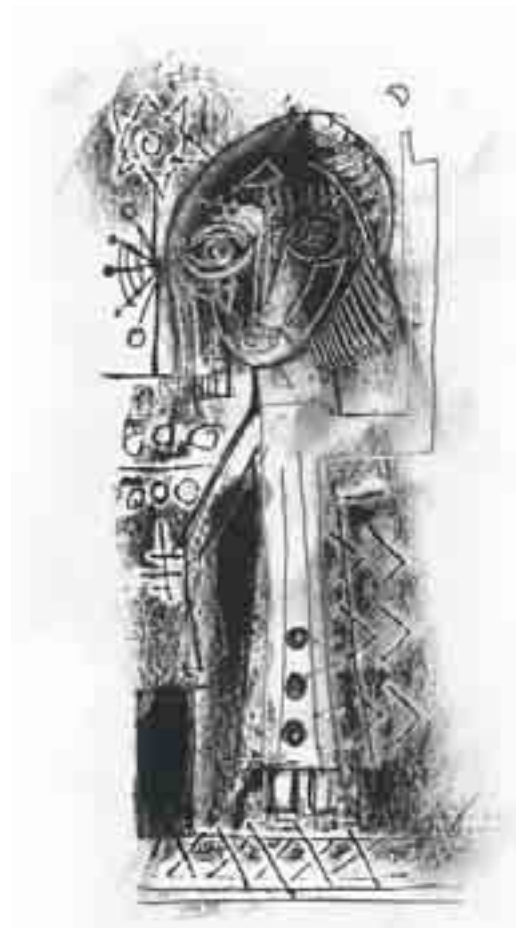
Alekos Kyrrarinis

ABOVE
NEFELI'S
QUESTIONS

AK-011

AK-011

ENCIMA DEL SUBSUEL

(sotto)

το νέο αρχαίο

Κώστας Βραχνός

Αν κυριαρχεί μια λύπη στη ζωγραφική του Αλέκου Κυραρίνη τούτο ίσως να οφείλεται στο ότι δεν μπορεί να χαρεί την εφεύρεσή του, διότι εκείνο που εφευρίσκει ζωγραφίζοντας, ανακαλύπτει πως υπάρχει ήδη. Επίσης, ούτε τη χαρά της ανακάλυψης δοκιμάζει, καθώς ό,τι ανακαλύπτει, συνειδητοποιεί πως αποτελεί προϊόν δικής του επινόησης, που δεν συμπίπτει με την πραγματικότητα, δηλαδή το Μυστήριο, μολονότι της μοιάζει τρομερά. Μάλιστα, μπορεί κανείς ν' αναγνωρίσει αισθητηριακά τη σχετική δυσφορία του καλλιτέχνη στη χαρακτηριστική μορφή των ζωγραφιών του.

Τώρα, η έντονη χαρά που αισθανόμαστε όταν κοιτάζουμε ένα έργο του Α.Κ. σχετίζεται ακριβώς με την αιτία της λύπης του ζωγράφου, με άλλα λόγια, με τον εμπνευσμένο επαμφοτερισμό του, ο οποίος μάς τοποθετεί σ' ένα αφηγηματικό επίπεδο οντολογίας και γνωσιολογίας, όπου ανακάλυψη και εφεύρεση δύσκολα διακρίνονται, κάτι που κατοπτρίζεται σ' ό,τι θα μπορούσε να θεωρηθεί κύριο χαρακτηριστικό της ζωγραφικής του: την ανανέωση του αρχαιτικού. Λες από μέσα σου: θυμίζει ινκαϊκή τέχνη, παλιά βαλκανική υφαντική, τηνιακούς περιστεριώνες, Paul Klee! Αν κάναμε ένα πείραμα και πηγαίναμε σε μια ερημική περιοχή της Κεντρικής Ασίας και θάβαμε τίποτα πλάκες με φιγούρες του Α.Κ., οι αυριανοί ανασκαφείς θα ενθουσιάζονταν πιστεύοντας πως βρήκαν τα ίχνη ενός αγνώστου θεοκρατικού πολιτισμού. Τόσο πρωτότυπα αρχαιοπρεπή είναι τα έργα του!

Πράγματι, εδώ το ένστικτο επιστροφής στην ιερή Παράδοση και η τρελή ανάγκη παρθενογένεσης ούτε αντιφάσκουν ούτε αλληλοεξουδετερώνονται, αλλά σμίγουν, εναγκαλίζονται, σπινθηρίζουν, ηλεκτρίζονται, λαμπαδιάζουν αφλέκτως, ακινητούν. Γι' αυτό τα έργα του Αλέκου Κυραρίνη γαληνεύουν και ταράζουν συγχρόνως: γαληνεύουν διότι μας συνδέουν με πανάρχαιες, ζεστές αναφορές, και ταράζουν διότι εικονίζουν την ανθρώπινη παρουσία στο μέσον ενός κρύου Αγνώστου.

Η πρόθεσή του είναι βαθιά χριστιανική, μα το αποτέλεσμα –ευτυχώς– ειδωλολατρικό.

the new ancient

Costas Vrachnos

If sadness seems to dominate in Alekos Kyrarini's work, it is likely because he cannot enjoy his invention, since that which he creates through painting, he discovers already exists. He can't experience the joy of discovery either, since he realizes that anything he discovers is a product of his own invention, at odds with reality, namely the Mystical, although it looks very much like it. Indeed, one can sense the artist's relative disenchantment in the embossed shapes of his paintings.

Now, the intense joy we feel when seeing a work by A. K. is directly related to the reason for the artist's sadness, in other words his inspired ambiguity, placing us at entry-level ontology and epistemology, where discovery and invention are hard to differentiate. This is reflected in what could be regarded as the main element of his painting: the rebirth of the archetypal. You're thinking, it reminds me of the art of the Incas, of old Balkan tapestry, the dovecotes of Tinos, Paul Klee! If we were, as an experiment, to visit a deserted area of Central Asia and bury plaques bearing figures by A. K., future excavators would have a field day believing that they discovered the roots of an ancient theocratic civilization. That's how genuinely archaic his works are!

Indeed, the impulse to return to the holy Tradition and the wild need for parthenogenesis neither contradict nor annihilate each other, but rather join together and embrace, scintillate, electrify and radiate without burning, motionless. This is why we are simultaneously soothed and disturbed by Alekos Kyrarini's works - soothed because we associate them with ancient, comforting references and disturbed because they depict human presence in the middle of a cold Unknown.

His intention is deeply Christian, but the result –happily– pagan.

Costas Vrachnos

ENCIMA
DEL
SUBSUELO

Κώστας Βραχνός

ΠΑΝΩ ΑΠ' ΤΟ
ΥΠΕΔΑΦΟΣ

μεικτή τεχνική σε χαρτί | mixed media on paper, 2012, 23 x 15 cm

μεικτή τεχνική σε χαρτί | mixed media on paper, 2012, 23 x 15 cm

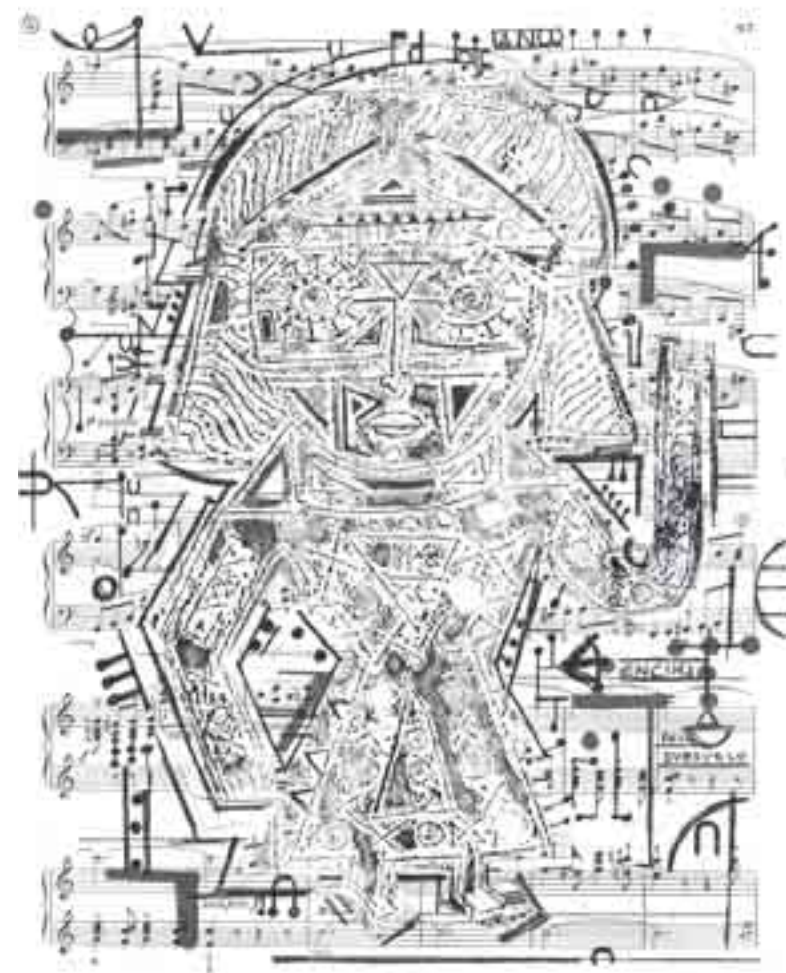
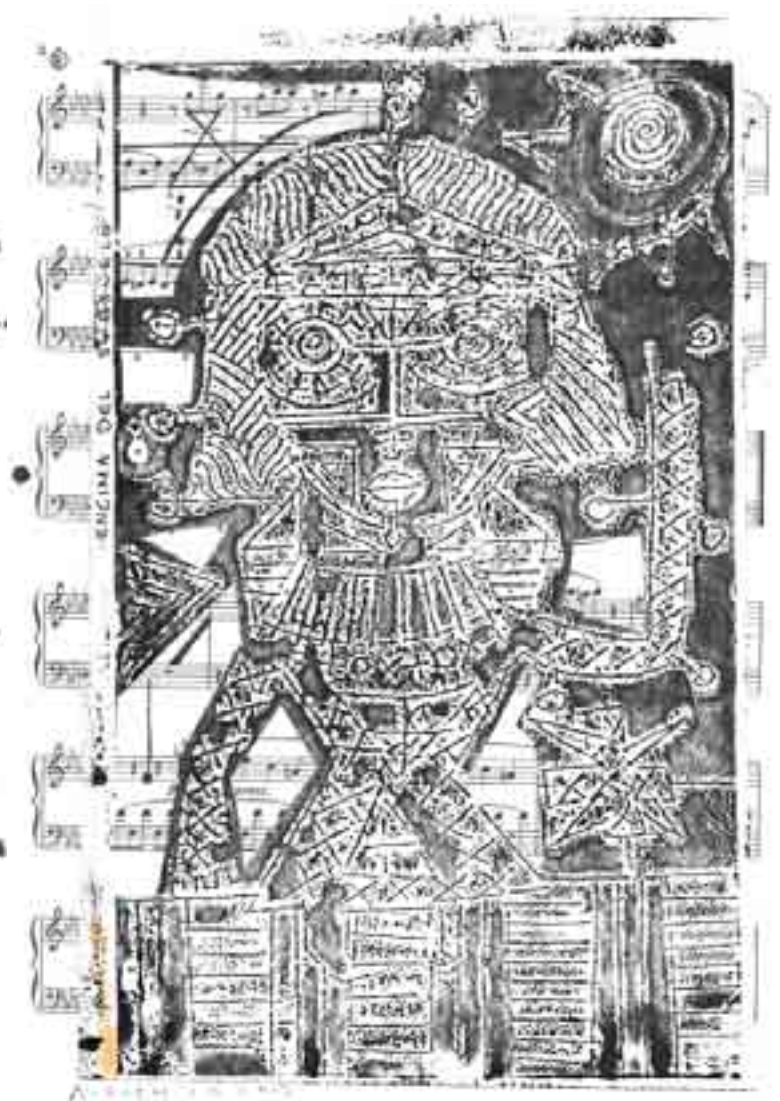
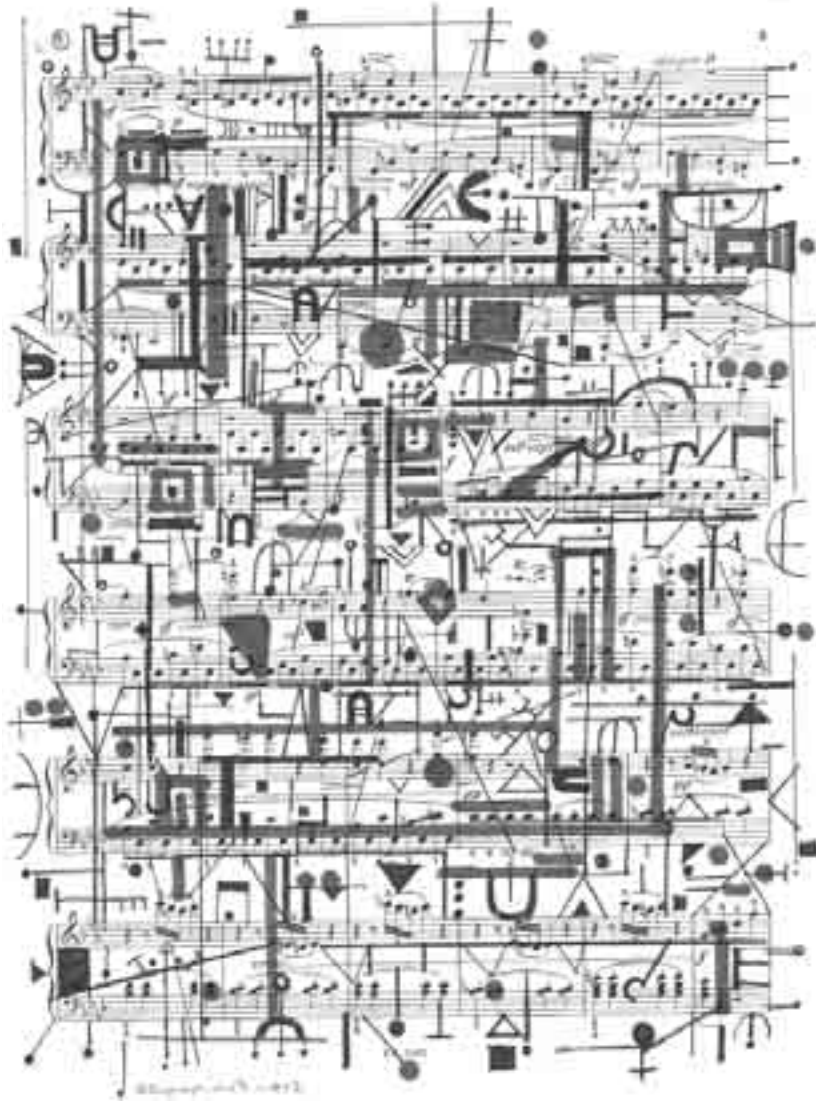
σελίδες / pages 92-93

μεικτή τεχνική σε χαρτί | mixed media on paper, 2012, 30 x 22 cm, (το καθένα / each)

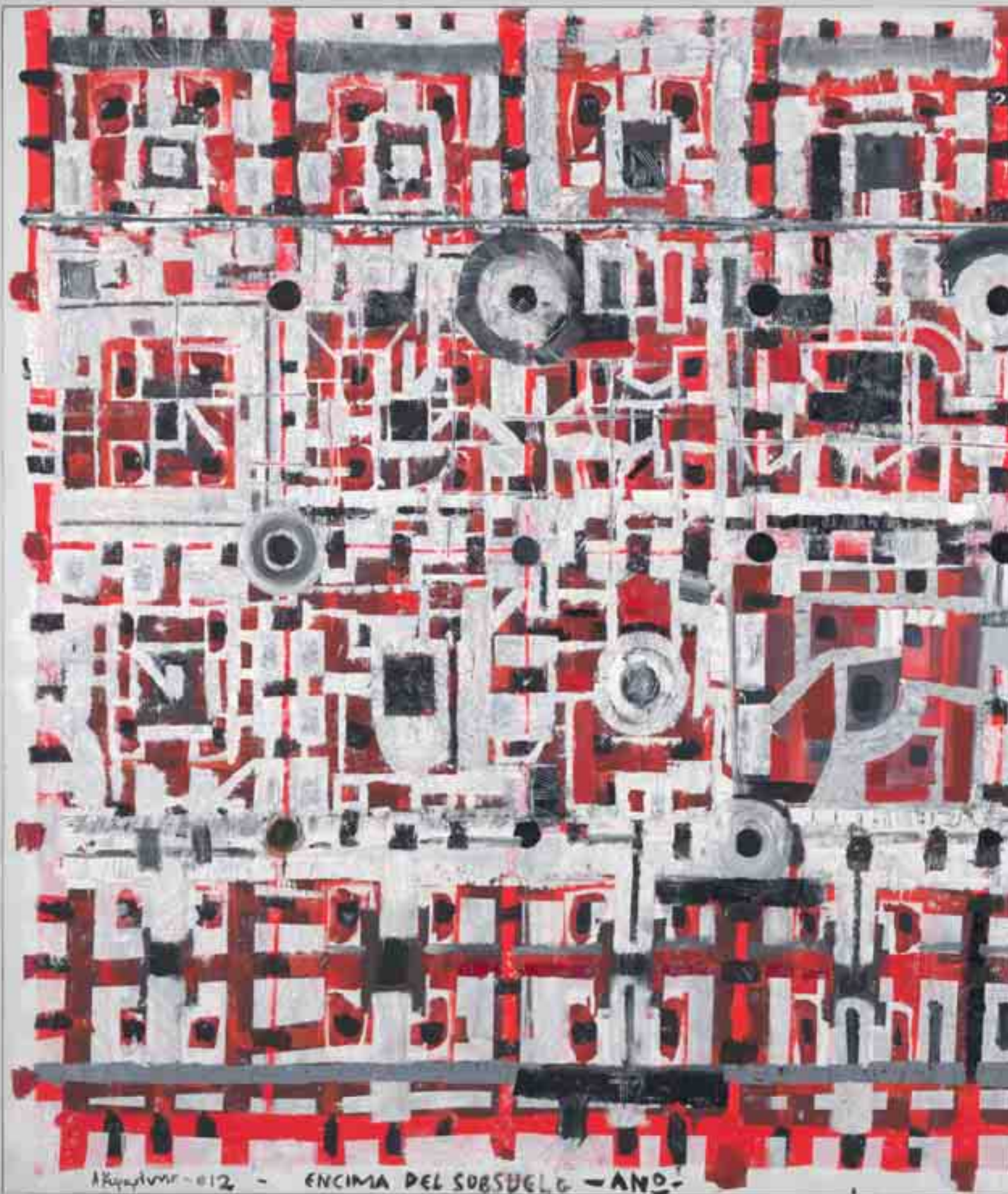

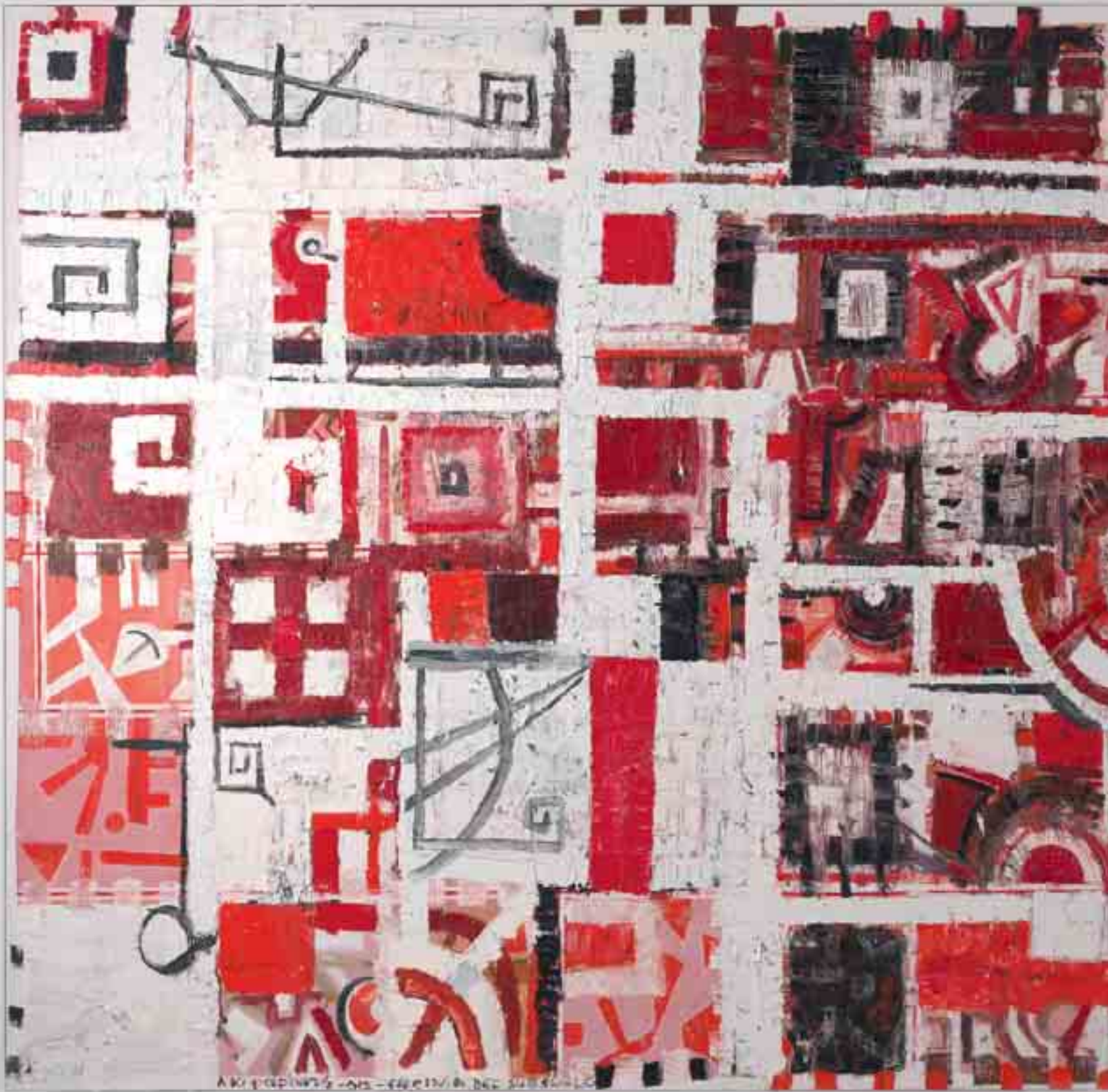
Antoni Tàpies - 012 - ENCIMA DEL SUBSUELO - ANO -

Λάδι σε μουσαμά
oil on canvas
2012, 221 x 329 cm

λάδι σε μουσαμά | oil on canvas, 2012, 224 x 439 cm

ζωγραφική ποιητική

Κώστας Σιαφάκας

Η εικαστική τέχνη αποτολμά ένα παράδοξο: να παραγάγει λόγο μέσα από την ύλη. Να το πούμε αλλιώς; Θέλει με χρώμα να φτιάξει ουρανό. Παρακάμπτει το πνεύμα ή ακριβέστερα, το διαχειρίζεται μέσω της ύλης. Αυτή η ιδιαιτερότητα της εικαστικής τέχνης υποχρεώνει τους καλλιτέχνες-εκπροσώπους της να συμμορφώσουν το στοχασμό τους με τη χειρωνακτική διαδικασία της άσκησής της.

Ο Αλέκος Κυραρίνης, ακολουθώντας πιστά αυτόν τον κανόνα, διεκδικεί τους πολύτιμους καρπούς της ζωγραφικής. Η καταγωγή του είναι από την Τήνο. Η ατμόσφαιρα και οι παραδόσεις του τόπου του τού πρόσφεραν τα εφόδια για τη μετέπειτα καλλιτεχνική του πορεία. Η σκληρότητα του μαρμάρου, καθώς και η εκτυφλωτική του ευγένεια, τον θωράκισαν έγκαιρα με τη γόνιμη πεποίθηση ότι η τέχνη απαιτεί, ταυτόχρονα και ισάξια, σεβασμό και κοπιώδη εργασία.

Ακόμα και στα πρώτα του έργα (τοπία της Τήνου, αστικά εσωτερικά και αυτοπροσωπογραφίες) είναι εμφανής η αφαιρετική και εξπρεσιονιστική του διάθεση. Οι αναπαριστώμενες μορφές είναι μονοχρωματικές και «ανυπόμονες», ζωγραφισμένες διαμιάς. Όμως, οι συνολικές συνθέσεις είναι άρτιες και το χρώμα οργανωμένο και πλούσιο. Η προσοχή του ζωγράφου εστιάζεται ήδη στη γεωμετρία και την αλληλεπίδραση των χρωμάτων προαναγγέλλοντας τη μελλοντική του εξέλιξη.

Τα επόμενα χρόνια, με αφετηρία τις παραστάσεις της ελληνικής λαϊκής τέχνης, ο Α. Κ. μυείται στη γλώσσα των συμβόλων και εξασκείται στην χρήση του ρυθμού. Μέσα από συνεχείς πειραματισμούς πάνω στα υλικά και τις τεχνικές, αρχίζει να συγκροτεί την καλλιτεχνική του ταυτότητα. Παράλληλα με τη ζωγραφική, ο Αλέκος Κυραρίνης εκδηλώνει έντονο ενδιαφέρον για τη θεολογία και τον Ορθόδοξο Χριστιανισμό.

Χαρακτήρας αντιφατικός αλλά ισοδύναμα συνεκτικός, συγκρουσιακός αλλά εξίσου ευσεβής, ο Αλέκος Κυραρίνης επιχειρεί, στην ενότητα των έργων του με τίτλο *Άγγελος και Δράκος*, το συμβολισμό του καλού και του κακού αναπαριστώντας από κοινού τις αρχετυπικές μορφές του αγγέλου και του δαίμονα. Το καλό και το κακό, ως όψεις του ψυχισμού μας και περιεχόμενα του κόσμου αλλά κυρίως ως μεταφυσικές, υπερκόσμιες κατηγορίες, εμφανίζονται στο ζωγραφικό του πεδίο όχι για να μας μετατρέψουν σε

poetic painting

Costas Sifakas

Visual art dares a paradox: to generate expression through matter. In other words, it wants to build sky from dirt. It overrides the spirit, or to be precise, controls it through matter. It is this peculiarity of visual art that compels the artists – its representatives – to adapt their thinking to the material process involved in its practice.

Faithfully following this rule, Alekos Kyrarinis claims the precious fruit of painting. He hails from the island of Tinos, whose environment and traditions provided him with the resources necessary for his subsequent artistic career. The rigidity of marble, as well as its blinding splendour, equipped him with the prolific belief that art requires, equally and concurrently, respect and hard work.

His abstract and expressionistic mood is evident even in his early works (Tinos landscapes, urban interiors and self-portraits). The depicted forms are monochromatic and “impatient”, painted in one session. Yet the overall compositions are flawless, the colours coordinated and rich. The painter focused on the geometry and interaction of colours, heralding his future development.

In later years, using Greek folk art imagery as a starting point, Alekos Kyrarinis was initiated into the language of symbols and trained in the use of rhythm. Through constant experimentation on materials and techniques, he began to establish his identity as an artist. Along with painting, he expressed strong interest in theology and Orthodox Christianity.

Contradictory but coherent, A. K. is confrontational but equally pious. His *Angel and the Dragon* series deals with the symbolism of good and evil by depicting the archetypal forms of the angel and the demon together. Good and evil – dual elements of our psyche and of this world, but mainly supernatural and supernal forms – appear in his painting not to turn us into eyewitnesses of their conflict, but to serve a deeper purpose: so that they may both be purged.

Alekos Kyrarinis’s artistic path can also be summarized as a way to strengthen his religious conscience. We might compare it to the humble, yet obstacle-filled pilgrimage of a staunch believer. Gradually moving within the boundaries of the visual vocabulary, he proceeds to the innermost sacred grounds. At that point art disclaims aesthetics and is reduced to a mystical ritual, an attempt

αυτόπτες μάρτυρες της διαμάχης τους, αλλά με σκοπό βαθύτερο: για να αθωωθούν αμφότερα.

Η καλλιτεχνική διαδρομή του Α.Κ. διαγράφεται και ως πορεία προς την ενδυνάμωση της θρησκευτικής του συνείδησης. Μπορούμε να την παρομοιάσουμε με την ταπεινή, αλλά γεμάτη εμπόδια, οδοιπορία του θρησκευόμενου προς τον τόπο της προσευχής. Σταδιακά, κινούμενος εντός των ορίων του εικαστικού λεξιλογίου, μεταβαίνει στα ενδότερα του ιερού χώρου. Εκεί η τέχνη απεκδύεται την αισθητική και ανάγεται σε μυστική τελετουργία, απόπειρα επικοινωνίας με τις άνωθεν δυνάμεις. Βέβαια, η προσέγγιση αυτή δεν είναι ανώδυνη. Τα κακώς κείμενα του κόσμου – η απειλή, η ειρωνεία, η βία, η τρέλα, η φθορά, ο τρόμος, ο θάνατος – και οι ανθρώπινες αδυναμίες του καλλιτέχνη – η αμφιβολία, η φιλοδοξία, το πείσμα, ο θυμός – παρεμβάλλονται στην καθημερινότητα του εργαστηρίου. Ωστόσο, – και εδώ φανερώνεται η δύναμη της τέχνης – όλα αυτά παγιδεύονται στη ζωγραφική επιφάνεια αποκτώντας εικαστική διατύπωση: δαιδαλώδεις ρυθμούς, έντονες τονικές αντιθέσεις, στρεβλωμένες γραμμές, εκφυλισμένα τρίγωνα, σπασμένες καμπύλες, χαράξεις και σημάδια, κόκκινο και μαύρο του αίματος, πηχτό άσπρο της αφρισμένης ψυχής. Το αποτέλεσμα είναι ζωγραφίες φορτισμένες από την εσωτερική τους διαπάλη, έργα-μαρτυρίες της ταυτόχρονης λειτουργίας αντίθετων δυνάμεων εντός τους και εντός του δημιουργού τους. Στην πιο πρόσφατη δουλειά του ζωγράφου, όλα τα παραπάνω μπαίνουν σε τροχιά γύρω από μια εμβληματική μετωπική φιγούρα που δείχνει ψηλά, έξω από τον πίνακα και τον κόσμο, παραπέμποντας στον Θεό. Η κυρίαρχη αυτή παρουσία, μυστηριώδης και ερμαφρόδιτη, θυμίζοντας περισσότερο προϊόν εξόρυξης και λιγότερο έμπνευσης, μοιάζει να επιβάλλεται και να αποδυναμώνει όλα τα δεινά.

Στην οπτική τους αποτίμηση τα έργα του Αλέκου Κυρarinis συγκεντρώνουν χαρακτηριστικά αρχαίας γραφής. Πράγματι, είναι γεωμετρικά, ρυθμικά, συμβολικά, κρυπτογραφικά. Δίνουν την εντύπωση ότι μπορείς να τα «διαβάσεις» αναζητώντας μέσα τους αφηγήσεις μύθων. Αποτελούν ζωγραφισμένες ενστάσεις όπου αρετή και δεισιδαιμονία συνεργάζονται για να αρθρώσουν λόγο, σε πείσμα όλων των φωνών, μέσα από τη σιωπή της εικόνας. Συγχρόνως, είναι αιφνιδιαστικά και εξπρεσιονιστικά. Εκφράζουν ανησυχία και προειδοποίηση. Εν τούτοις,

to communicate with higher powers. Of course, this approach is not painless. The evils of this world – threats, irony, violence, madness, corruption, terror, death – and the artist's human weaknesses – doubt, ambition, stubbornness, anger – interfere with everyday life in his workshop. Nevertheless – and this is where the actual power of art reveals itself – all of the aforementioned are captured on the painting surface, where they take on visual form: intricate rhythms, strong tonal contrasts, crooked lines, collapsing triangles, broken curves, engravings and markings, the red and black of blood, the thick white of the tormented soul. The result is paintings burdened by their inner conflict, works of art that bear testimony to the simultaneous operation of conflicting forces within them and their creator. In the artist's latest works, all of the above revolve around an emblematic frontal figure pointing toward the sky, outside the confines of the painting and the world, in an allusion to God. This commanding presence, mysterious and hermaphrodite, resembling more the product of excavation than inspiration, seems to assert itself and lessen all ills.

A visual assessment of Alekos Kyrarinis's works shows that they share the characteristics of ancient script. They are indeed geometric, rhythmic, symbolic, encrypted. They lead you to believe that you can "read" them, expecting myths to unfold within them. They constitute painted objections, where virtue and superstition work together to form speech, despite all the other voices, within the stillness of the image. They are simultaneously startling and expressionistic. Nevertheless, they remain pure – angry birds searching for their original tranquillity in our eyes.

Even though his preferred medium is oils, A.K. paints like a mosaic artist. Shape and colour are defined together, placed like musical notes on a visual pentagram. The medium is sometimes mixed: yarn, charcoal, copper, lace, all brought together in the maelstrom of his painting.

Aiming, for a "utilitarian symphonic painting", A. K. often refers to his art as "applied" and "decorative", but he probably forgets that "notes" write music. Each of Alekos Kyrarinis's paintings is a variation on an untold chant and, inevitably, another painted poem.

October 2012

παραμένουν αγνά· εξαγριωμένα πουλιά που αναζητούν στο βλέμμα μας την πρωταρχική τους γαλήνη.

Παρότι το σύνηθες μέσο του είναι το λάδι, όταν ο Α.Κ. ζωγραφίζει, εργάζεται σαν ψηφοθέτης. Σχήμα και χρώμα ορίζονται αδιαχώριστα και τοποθετούνται σαν νότες σε εικαστικό πεντάγραμμο. Ενίοτε, το υλικό είναι ετερογενές: κλωστή, κάρβουνο, χαλκός και σπαράγματα δαντέλας ενσωματώνονται στη δίνη της ζωγραφικής του.

Αποσκοπώντας, όπως λέει κι ο ίδιος, σε μια «χρηστική συμφωνική ζωγραφική» ο Α.Κ. αποκαλεί συχνά την τέχνη του «εφαρμοσμένη» και «διακοσμητική»· αλλά ίσως ξεχνά ότι οι «νότες» γράφουν μουσική. Καθένα από τα έργα του Αλέκου Κυραρίνη είναι παραλλαγή ενός ανείπωτου άσματος και, αναπόφευκτα, ένα ακόμα ζωγραφικό ποίημα.

Οκτώβρης 2012

A.K. - 011

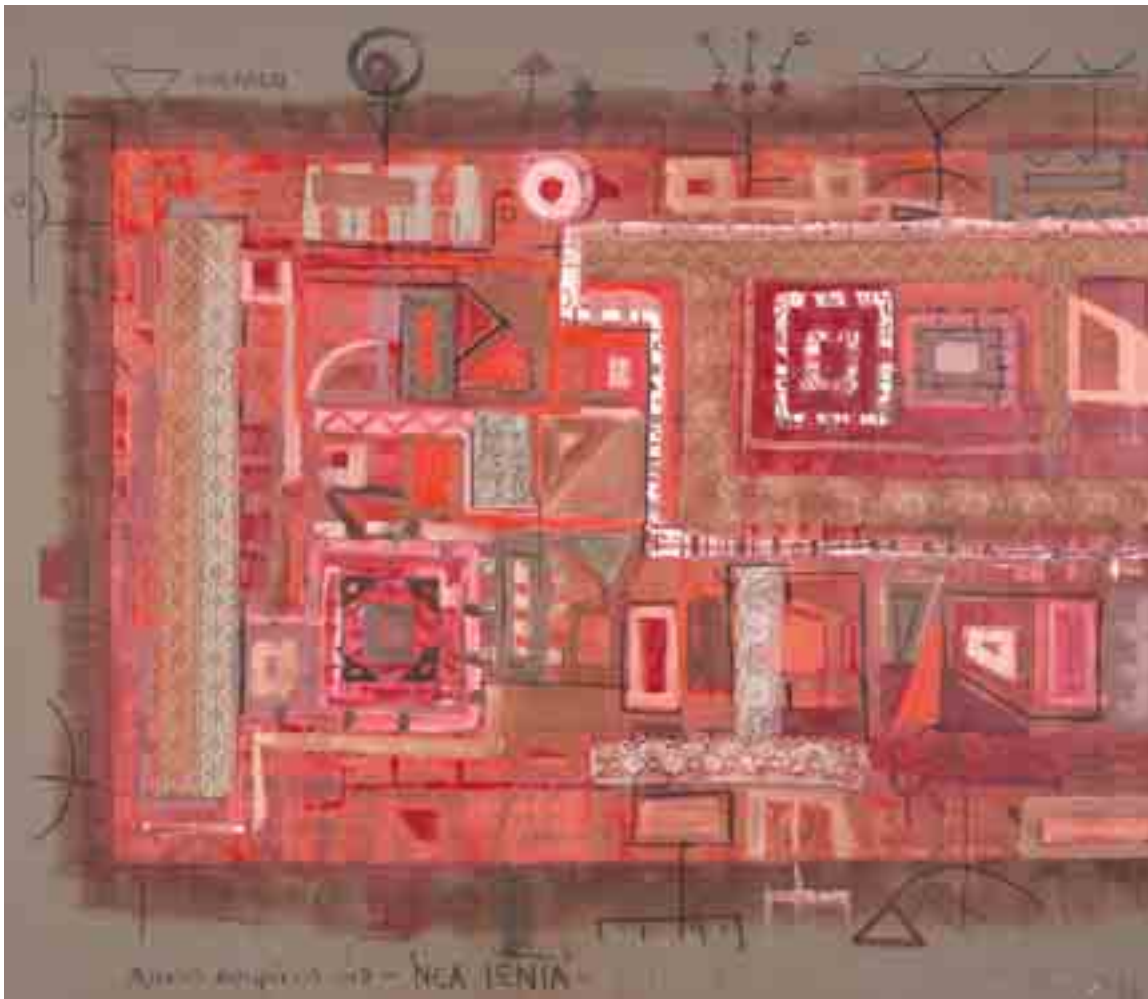

NEA IONIA
NEA IONIA

μεικτή τεχνική σε μουσαμά | mixed media on canvas, 2012, 174 x 609 cm

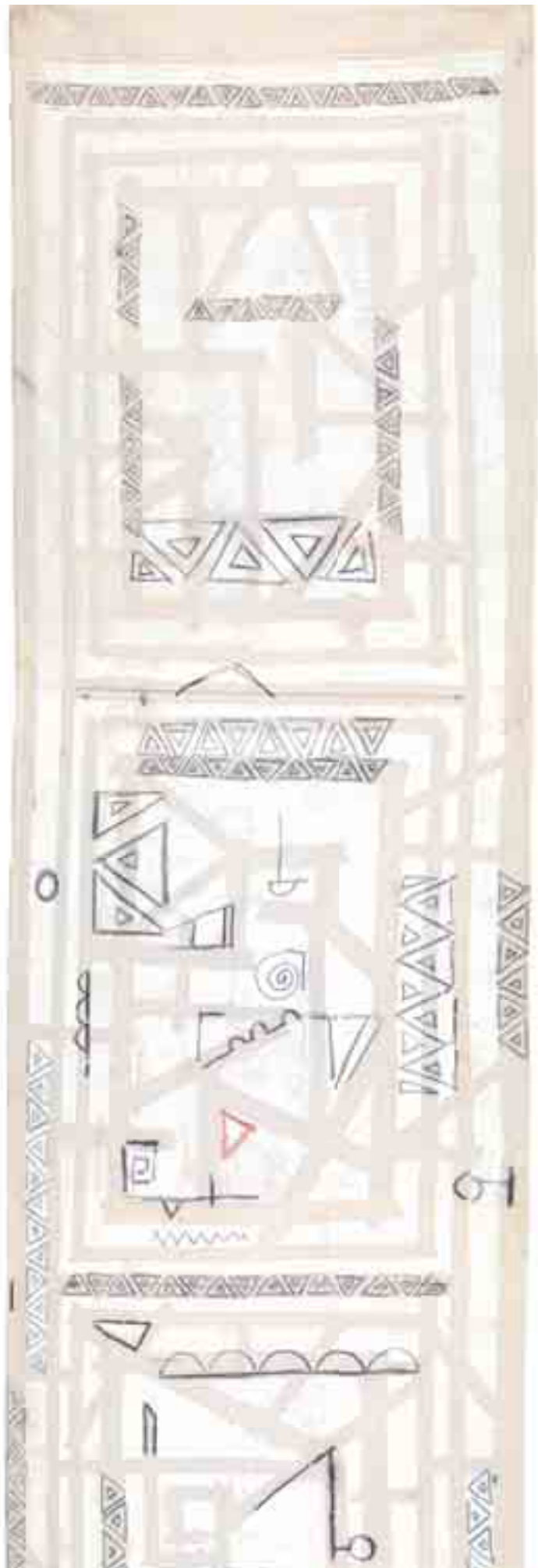

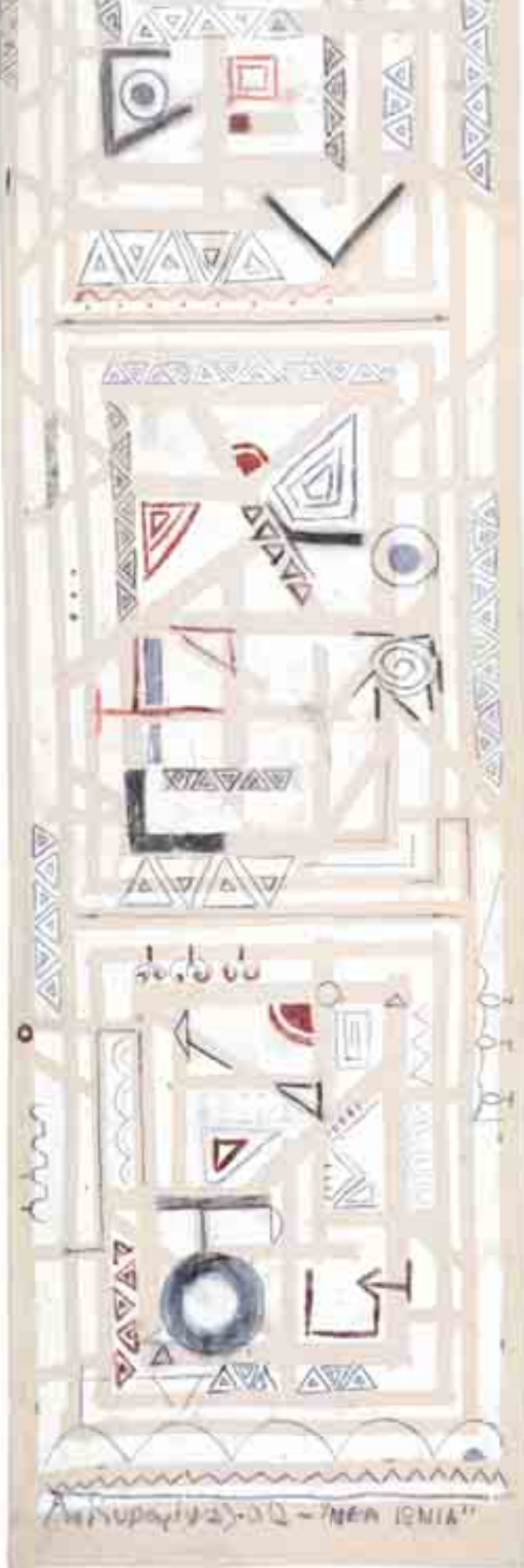

μεικτή τεχνική σε μουσαμά | mixed media on canvas, 2012, 530 x 80 cm

ΟΙ ΧΟΡΕΥΤΕΣ
THE DANCERS

λάδι σε χαρτόνι | oil on cardboard, 2008, 41 x 29 cm, (το καθένα / each)

βιογραφικό

Γεννήθηκα το 1976 στην Αθήνα και μεγάλωσα στην Τήνο απ' όπου και κατάγομαι. Ο πατέρας μου είναι μαρμαρογλύπτης με την τέχνη του διατηρεί ζωντανή την ανάμνηση της λαϊκής και βυζαντινής τέχνης και ναοδομίας. Εργάστηκα μαζί του από 11 ετών μέχρι την εισαγωγή μου στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας.

Έχω πραγματοποιήσει τέσσερις ατομικές εκθέσεις στην Αθήνα, μία στην Τήνο, ενώ τον Ιούνιο του 2011 εκδόθηκαν *Οι ερωτήσεις της Νεφέλης*, ένα μικρό βιβλίο-επίσημη υπόκληση της άγνοιάς μου απέναντι στη θάλασσα της ζωγραφικής, στη σχέση των σταγόνων της.

Ζυμώθηκα μέσα σε κάτι που περιέχει σαν φλουρί το κεφάλι μου. Ακολουθώ το δίδαγμα της ελληνικής ανατολικής παράδοσης. Ελπίζω σε μία ζωγραφική αποσαφηνισμένη και ως προς τον χρηστικό της χαρακτήρα.

biography

I was born in Athens in 1976 and raised on the island of Tinos, from which my family hails. My father is a marble sculptor. His art keeps alive the memory of folk and Byzantine art and temple design. I worked with him from the age of 11 until I was admitted to the Athens School of Fine Arts.

My work has been shown in four solo exhibitions in Athens and one in Tinos. In June 2011, I published a little book, *Nefeli's Questions*, as an official bow to my ignorance in front of the vast sea of painting and its myriad drops.

I was fermented inside something that remains ingrained in my head like a lucky charm. I follow the teachings of Greek eastern tradition. I aspire toward painting that is *both* clear and unambiguously utilitarian.

Ο κατάλογος Αλέκος Κυραρίνης, εκδόθηκε τον Ιανουάριο του 2013 με την ευκαιρία της έκθεσης του καλλιτέχνη στην Πινακοθήκη Γ. Ν. Βογιατζόγλου σε 1.000 αντίτυπα.

The catalogue Alekos Kyrarinis has been printed in 1000 copies on the occasion of the exhibition of the artist at the G.N.Vogiatzoglou collection on January 2013 at "Sparta" art space.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

κείμενα
Γιώργος Ν. Βογιατζόγλου
Λουίζα Καραπιδάκη
Κώστας Σιαφάκας
Κώστας Βραχνός
επιμέλεια έκδοσης
Λουίζα Καραπιδάκη
μεταφράσεις
Κλεοπάτρα Φατούρου
Romy de Courtay
φωτογραφίες έργων
Γιάννης Κατούφας
Μιχάλης Κατούφας
φωτογραφικά πορτρέτα
του ζωγράφου και του συλλέκτη
Γιάννης Κατούφας
και αρχείο του ζωγράφου
σχεδιασμός
Νηρέας εκδόσεις τέχνης
Αλέξης Βερούκας
εκτύπωση / βιβλιοδεσία
ΑΡΓΩ Printing House

CATALOGUE

texts
George N. Vogiatzoglou
Louisa Karapidaki
Costas Siafakas
Costas Vrachnos
editing
Λουίζα Καραπιδάκη
translations
Kleopatra Fatourou
Romy de Courtay
photographs of artworks
Yiannis Katoufas
Michalis Katoufas
portraits of the artist
and the collector
Yiannis Katoufas
and the artist's archives
layout
Nereus publishers
Alexis Veroucas
printing / binding
ARGO Printing House

ΕΚΘΕΣΗ

διάρκεια
18 Φεβρουαρίου -
15 Ιουνίου 2013
επιμέλεια
Λουίζα Καραπιδάκη
συντονισμός
Νίκος Γ. Βογιατζόγλου
πλασίωση έργων
Τάσος Λυμπεράκης

EXHIBITION

duration
18 February -
15 June 2013
curator
Louisa Karapidaki
coordination
Nikos G. Vogiatzoglou
framing projects
Tasos Lyberakis

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΓΙΩΡΓΟΥ Ν. ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ

Ελευθερίου Βενιζέλου 63-71
Νέα Ιωνία, 14 231

T 210 2710472

F 210 2712653

www.vogiatzogloucollection.gr

GEORGE N. VOGIATZOGLU ART SPACE

Eleftheriou Venizelou 63-71
Nea Ionia, 14 231

T 210 2710472

F 210 2712653

www.vogiatzogloucollection.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ | SUPPORTED BY

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ | MEDIA SPONSORS

